

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જં કલ્લે કાયવ્વં, તં અજ્જંચિય કરેહુ તુરમાણા ।

વહુવિગ્ધો હુ મુહુત્તો, મા અવરણં પડિસ્કેહ ॥ ૧ ॥

“જે કાલે કરવું હોય (શુભ કાર્ય) તે આજેજ અને તે પણ ઉતાવળે કર, કારણકે એક મુહૂર્ત (બે ઘડી) પણ ઘણા વિધ્નવાળું હોય છે, માટે બપોર મુધી પણ ખમીશ નહીં”
(વિલંબ કરીશ નહીં.)

પુસ્તક ૩૯ મું.] શ્રાવણ-સંવત ૧૯૭૯. વીર સંવત ૨૪૪૯. [અંક ૫ મો.

સતિસ્ત્રીનાં સુંદર સૌભાગ્યભૂષણો.

શણગાર સતિને પતિવ્રતાનો, સદા અંગપર સોહીએ;

ફેશનમાં ગરકાવ બની, નિજ કુડીનપણું નવ ખોઈએ.

સાડી શિયળની બેઠીએ,

ચતુરાઈ ચાળી સોહીએ,

મૃદુ વચન બૂપણ મોહીએ,

સુંદર હોય જો બન્ને પરાઈ, વસ્તુપર નવ મોહીએ, શણગાર

વિનય વરણાગી બેઠીએ,

વિદ્યાવિદ્યાસમાં મોહીએ,

કંઠણ મુકીર્તિ સોહીએ,

મદ્દાચાર સતોપ સર્વદા, સમયચૂચકતા બેઠીએ. શણગાર

સદ્ગુણ સંગી બેઠીએ,

દષ્ટિ તેા નિર્મળ સોહીએ,

વિચાર અંતર બેઠીએ.

૧૩૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

દયાધર્મ નીતિ મર્યાદા, નાદિ મનદુઃ પરાઈએ;
શાણુગાર સતિને પતિવ્રતાનો. સદા અંગેપર સોદીએ;

ગુણાનુરાગ કરનો ચાહીએ, ગુણવાન જીવોપર સદૈવ પ્રીતિ કરની;
હુસરોડી વાદવાદ દોતી દેખડે, પરદ્રેષ ન કરતે તીરંડી અનુમોદના કરની.

રાજપાળ મગનલાલ બાબરેચી.

અમૃતનો ઘુંટડો

અરે ! શું માનવનો અભિમાન-એ રાગ.

અરે ! આ અદ્ય આયુ અવતાર,

સહીસ સમ સરી જશે રે;

ખરે જ્યમ મેઘવિદ્યુત ચમકાર,

મુદ્ગર્તમાં વીતી જશે રે.

અરે—આ૦

રઝળી રખડી ભવકાન્તારે, નરભવ પામ્યા ગુણવન્નારે;

પૂજ્ય જિનેશ્વર જયવન્તારે, ધર્મદંડ કર કાર. અરે—આ૦

ધુધવે ભવનો સાગર જોને, અન્તર મચ્છતણાં ઘર જોને;

દંડ વિના મૃત્યુ ડર જોને, નહીં ખસતાં જરીવાર. અરે—આ૦

શ્રી વીતરાગતણું શુભ પૂજન, સહયુર સેવન ને ગુણગુજન;

કોકિલ સમ યઈ કરીએ ફૂજન, આત્મતાણો ઉદ્ધાર. અરે—આ૦

શુભ મને તપ જપ વ્રત કરીએ, પાપપંથ પ્રતિદિન પ્રતિક્ષીએ;

શાંતિ ક્ષમા દયમાં વિહરીએ, ધરીએ શ્રદ્ધા પ્રભુ પર ખ્યાર. અરે—આ૦

હૃદય અંરત અવગોક્ત કરીએ, ચંચળ લક્ષ્મીતણો મદ ત્યજીએ;

હરદમ કર્મ અશુભથી ડરીએ, લહીએ વીરશરાણુ મુખધાર.

અરે ! આ અદ્ય આયુ અવતાર૦

(૧ મુદ્રા ૧)

ચેતવણી.

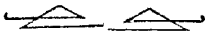
૧૩૭

દુર્લભ મનુષ્યભવને નિરર્થક કરતાં જીવોને

“ ચેતવણી. ”

ઘટે નહિ આવું, ચેતનજી ! ઘટે નહિ આવું. એ આંકણી

દુર્લભ મનુષ્યાકુ પાયકે, ઘસી હાથ જાવું, ચેતનજી ઘટે નહિ આવું.
 કાગ ઉડાવન અનુપ રત્નકું, ફેંકી ખુશી થાવું-ચેતનજી- ૧
 માત્ર તનમુખ કારણ નરભ, નિરર્થક કરી જાવું-ચેતનજી-
 સાર્થકતા શું મનુષ્ય ભવની, નહિ પ્રથ્થ એ થાવું-ચેતનજી-૨
 મૂર્ખશિરોમણિ છેલ છખીલા, ભવ હારી જાવું-ચેતનજી-
 ખાન પાન વ્યવહારે કુશળા, ગીત તેનુંજ ગાવું-ચેતનજી- ૩
 થયો મગ્ન તું જગ એકવારે, સદા એઠ જાવું-ચેતનજી-
 પરભાવે ગયો કાળ અનંતો, છતાં તેજ રહાવું-ચેતનજી- ૪
 નિર્લજ્જ ખોટી તુજ પ્રવૃત્તિ, અહિતથી નહાવું-ચેતનજી-
 આત્મધર્મને નવિ પિછાણ્યો, આયુ ગયું આઘ્યું-ચેતનજી-૫
 પરમંગથી કેવો તું દુઃખી, ભાન લહે નાવ્યું-ચેતનજી-
 નિવાર્યો નાથે પરમંગને, તુજ મન તેમાં ધાવું-ચેતનજી--૬
 વિભાવથી સંસારે ફળે, વિભાવ તુજ ભાવ્યું-ચેતનજી-
 વિકળ રોગ ઉત્પત્તિ કારણ, ચિત્તે નહિ લાવ્યું-ચેતનજી-- ૭
 મોહરાયની એહ કલંકતા, તહે નહિ એ ગ્રાહું-ચેતનજી-
 વિપરીત દષ્ટિ થકી તુજને, અપથ્ય તે ભાવ્યું-ચેતનજી- ૮
 ફેંકી રત્ન પસ્તાયો શેકજી, તિમ ત્હાણું થાવું-ચેતનજી-
 મૂકી પોક છાતી ઘણી કુટી, ગયું રત્ન નાવ્યું-ચેતનજી- ૯
 રો! મૂઠ એ દ્રવ્યોંત દેખકે, મ કર મોહ ફાવ્યું-ચેતનજી-
 કાળ અનંત થયા તું રખકે, ભર પાર નાવ્યું-ચેતનજી- ૧૦
 લાગ્યો હોય જો થાક ભ્રમણનો, વિરમી ઝટ જાવું-ચેતનજી-
 કર પ્રવૃત્તિ આત્મશુદ્ધિની, જીમ કુંદન તાવ્યું-ચેતનજી- ૧૧

 ધર્મવિના કાંઈએ સુધરવાનું નથી.

(ક્વાલી)

સદુના ધર્મની સિદ્ધિ, થાયછે ધર્મ કરવાથી;
 ધર્મકે ધર્મ છોડીને, નથી કાંઈએ સુધરવાનું.

-૧

- વૃક્ષના મૂળમાં વળિહ; લગાડી આશ જો કરીએ;
મનોરમ સુખ ને રૂઝની, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૨
- જગતના જીવને જગમાં, વિચરતાં સુખ મેળવવા;
પુણ્યની સહાયતા છોડી, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૩
- અભારે વિશ્વમાં બહુધા, થયા છે ધર્મના દ્રેષી;
પરંતુ આમ કરવાથી, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૪
- ઉત્તમ ધી શ્રી અને જીવન, મળ્યાં જે ધર્મ પરતાયે;
પરાદસુખ થઈ વિચરવાથી, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૫
- વિપત્તિઓ વધી જ્યમ જ્યમ, વિસારી ધર્મને ત્યમ ત્યમ;
વળીને વિપરીત વાટે, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૬
- ધર્મના છાંયડે રહીને, સુધારો સાધવો જોઈએ;
ધર્મથી ભ્રષ્ટ થઈ જઈને, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૭
- તમારી દુર્દશા કયમ થઈ, વિચારો કાં ન ઉર એવું
કર્યો ના ધર્મને તેથી, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૮
- ધર્મની લાગણી છોડી, ક્રિયારૂચિ કરી ઓછી;
પતિત થઈ ધર્મશ્રદ્ધાથી, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૯
- પ્રભુપૂજન સ્મરણ સેવા, તજી પ્રભુભક્તિના પંથો;
અનિશ્ચર વાદી બનવાથી, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૧૦
- અતિ અલ્પજ્ઞ થઈ પોતે, વિશેષજ્ઞોની ઉક્તિમાં;
બતાવ્યે ભૂલ ખુશ થઈને, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૧૧
- વધારી ભૂલ પોતાની, સુધારો અન્યનો કરવા;
દૃઢ્યમાં હામ ભીડેથી, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૧૨
- અવજ્ઞા પૂજ્ય ગુરૂજનની, કરીને કાર્ય કરવાને;
કરો ઉદ્યમ ઘણો તોએ, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૧૩
- કથન શ્રી વીરનું મરડી, સ્તુતિનું પાત્ર ને ખ્યાર;
રંગાથી રંગભૂમિમાં, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૧૪
- વિસારી ધર્મની ભૂમિ, જગતઉદ્ધારના પથમાં;
ચતનથી પાણુ વિચરશો તો, નથી કાંઈએ સુધરવાનું. -૧૫

(મુનિ કસ્તુરવિજય)

કેટલાએક સાંકેતિક અને અપરિચિત

જૈન પારિભાષિક શબ્દોના સ્પષ્ટાર્થ.

(પ્રવેશક અભ્યાસી માટે ખાસ ઉપયોગી.)

અર્હ—ધ્યાન કરવા લાયક, પરમેશ્વર, પરમેષી પદ વાચક અક્ષર, શાસ્ત્ર પ્રારંભ કરતી વખતે શુદ્ધ મનથી સંભારતાં પ્રારંભિત શાસ્ત્રની સારીરીતે વ્યુત્પત્તિ સ્પષ્ટીકરણ કરાવનાર થાય છે.

અરિહંત—રાગ, દ્વેષ અને મૌહાદિક અંતરંગ અરિ એટલે શત્રુઓનો જેહ્ન સદંતર નાશ કર્યો છે એવા જિન પરમાત્મા.

અરુહંત—જન્મ મરણકારી કર્મખીન દબ્ય કરવાથી જેને પુનર્જન્મ લેવાનો નથી એવા જિન દેવ.

અરહોન્ત—જેનાથી કંઈ પણ રહસ્ય છાતું રહેતું નથી, એવા સર્વજ્ઞ વીતરાગ જિનેશ્વર ભગવાન.

અવધિ—પાંચ જ્ઞાન પૈકી ત્રીજું જ્ઞાન, રૂપી દ્રવ્ય વિષયિક, મતિજ્ઞાન અને શ્રુત-જ્ઞાનથી પ્રત્યક્ષજ્ઞાન હોવાથી અધિયાતું. સમક્રિતવંત દેવોને નિશ્ચે હોય અને મનુષ્યાદિકને સમક્રિત સહિત તપયોગે કર્મના ક્ષયોપશમથી (અવધિ જ્ઞાનાવરણ હર થયેથી) થાય છે.

અવિધિદોષ—ધર્મશાસ્ત્રવિહિત ક્રિયાકાંડ કરવા માટે કથિત માગથી વિપરીત આચરણ.

મતિજ્ઞાન—મન અને ઇન્દ્રિય સાપેક્ષ થતું હોવાથી પરોક્ષ જ્ઞાન, તેના ૨૮ પ્રકાર કહ્યા છે.

અસંખ્ય—સંખ્યાતીત, ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાથી અધિક, જેના અસંખ્ય ભેદ હોઈ શકે છે.

અનંત—જેનો અંત આવે નહિ, ઉત્કૃષ્ટ અસંખ્યથી પણ અધિક, દેવજ્ઞાનની નેજા ગમ્ય હોઈ શકે. તેના જઘન્ય મધ્યમાદિક અનંત ભેદ થઈ શકે છે.

શ્રુતજ્ઞાન—પાંચ જ્ઞાન પૈકી ત્રીજું જ્ઞાન ઇન્દ્રિય સાપેક્ષ હોવાથી મતિજ્ઞાનની પેરે પરોક્ષ છતાં સ્વપરપ્રકાશક છે, તેથી અન્ય જ્ઞાન કરતાં વધારે ઉપકારી છે.

મનઃપર્યવજ્ઞાન—પાંચ જ્ઞાન પૈકી ચોથું જ્ઞાન અપ્રમાદી એવા નિર્ચય સાધુને જ પ્રાપ્ત થાય છે. તેથી અઢીદ્રીપને બે સમુદ્ર અંતર્વર્તી સંસી મનુષ્ય તથા નિર્વૈરાગના મનોગત ભાવ (અધ્યવસાય) ને જાણી શકાય છે.

કેવળજ્ઞાન દર્શન—(કેવલ્ય)—કેવળ-અસહાય (જેને અન્ય ઇન્દ્રિય સાપેક્ષ શ્રુતજ્ઞાનાદિના સહાયની જરૂર નથી.) અથવા અદ્વિતીય, સંપૂર્ણ, અસ્ખલિત, અખંડ, પરિપૂર્ણ, સોકાસોકપ્રકાશક-જ્ઞાન દર્શન જે જ્ઞાનાવરણી દર્શનાવરણી મોહનીય અને અનરાગ રૂપ આરે ધાતીકર્મનો ક્ષય થયે છતે

૧૪૦

શ્રી જીન ધર્મ પ્રકાશ.

આત્મામાં ક્ષાયિક ભાવે પ્રગટ થાય છે, જે સદ્બોદ્ધિતજ રહે છે. સંપૂર્ણ કળા સાથે સદાય પ્રકાશમાન રહે છે. કદાપિ અસ્ત થતાં નથીન.

જાંઝ—આચારાંગ પ્રમુખ દ્વાદશ અંગ પૈકી કોઈ વીર્યકર ભગવાનના મુખ્ય ગ્રાન્થ-ગણધરે રચેલ સત્શાસ્ત્ર. (આગમ)

અંગપ્રવિષ્ટ—પૂર્વોક્ત ગણધર મહારાજ વિરચિત શાસ્ત્રઅંતર્ભૂત કોઈ શાસ્ત્ર. અંતર્દર્શિપ—યુગલીઆના રહેઠાણુવાળાં શાસ્ત્રોક્ત પદ સ્થાન (સવણ અમુદ્રમાં છે.)

અંતર કરણ—ઉપશમ સમકિત પ્રાપ્ત કરતી વખત આત્માનો પ્રયત્ન વિશેષ. અંતરદષ્ટિ-અંતરાત્મા—વિવેકવંત, સમકિત જેને પ્રાપ્ત થયેલ હોય તે.

અતિચાર—અંગીકાર કરેલાં વ્રત નિયમમાં થતી રખલના.

અનગાર (અણુગાર)—ધર વાસ તણ સાધુવૃત્તિને ભજનાર મુનિ મહાત્મા.

અન્તરાય કર્મ—ઘાતી કર્મ પૈકી એક પ્રકારનું કર્મ, જેથી દાન, લાભ, લોગ, ઉપભોગ, અને સહજ શક્તિ (વીર્ય)માં આત્માને આડળીલ નકચાં કરે તે.

અનંતર ક્ષણ—અંતર રહિત, સાક્ષાત્ (ક્ષણ)

અનાહત નાદ—સ્વાભાવિક, આત્મધ્યાનના અભ્યાસી યોગીને ઉઠેછે તે.

સોહડં સોહડં એવા અપ્રતિબદ્ધ નાદ.

અનાકાર સામાન્ય ઉપયોગ—દર્શન. સાકાર વિશેષ ઉપયોગ—જ્ઞાન.

અનાચાર—શાસ્ત્રવિહિત આચારથા વિપરીત આચાર તે અનાચાર.

અનિવૃત્તિ કરણ—અપૂર્વ વીર્યોલ્લાસથી મોહગ્રંથીનો ભેદ કરીને જે અંશ સિત પ્રયત્નવિશેષથી ઉપશમ કે ક્ષયોપશમ-સમકિત પ્રાપ્ત થાય છે તે.

અનિવૃત્તિ (ગુણસ્થાન)—૧૪ ગુણસ્થાન પૈકી ૬ મું.

અપૂર્વ કરણ—સમકિત ગુણ પ્રાપ્ત કરવાને રાગ દ્રેષમય ગાદી મોહગ્રંથી ભેદવા યોગ્ય અપૂર્વ વીર્યોલ્લાસ.

સમકિત યા સમ્યક્ત્વ—યથાય તત્ત્વ દર્શન-આત્મતત્ત્વ પ્રતીતિ-આત્મ વિશ્વાસ યા શ્રદ્ધાન.

મિથ્યાત્વ—અતત્ત્વ યા અનાત્મ શ્રદ્ધા-તત્ત્વ (બુદ્ધિ) વિપરીત-વિપરીત શ્રદ્ધા-આસ્થા યા વિશ્વાસ.

કર્મ—અજ્ઞાન મિથ્યાત્વ કપાય યોગ અને અવિરતિ પ્રમુખ વિશિષ્ટ બંધહેતુ-આથી કરાય તે.

કપાય—સંસારચક્રવ્રતણુ વધારનાર કોષ, અહંકાર, માયા-કંપટ અને લોભ-તૃષ્ણા.

યોગ-મિથ્ય કર્મો વગરનાં-નહીં સંવરેલાં-મોહગ્રંથાન સ્થન કાયાના વ્યાપાર-વૃત્તિ.

અવિરતિ—હિંસાદિ પાપસ્થાનકોથી નહીં વિરમવું, સર્વથા કે અશંકથી પણ વ્રત પચ્ચક્ષણાનુવું અણુકરણ-મોહગ્રંથી વૃત્તિ. (અ.ક.વિ.)

સુમતિ અને સુશીલનો ધર્મ-સંવાદ

સુમતિ—ભાઈ સાહેબ ! આજ કાલ શાણી લેખાતી આપણી સમાજમાં જ્યાં ત્યાં કુસંપ અને કલેશ-કલ્યા દેખી માઈ દીલ ખળી જાય છે. એનો કોઈ રીતે અંત આવે એવો સફાઈપાય આપ કૃપા કરી જતાવશો.

સુશીલ—ભાઈ જે સમાજમાં અજ્ઞાન અને મિથ્યાભિમાન વધી પડે છે, હિતાહિત, કૃત્યાકૃત્ય, લઘ્યાલઘ્ય, ગમ્યાગમ્ય અને ગુણુ દોષનું ભાન ભૂલાય છે, ન્યાય નીતિ અને પ્રમાણિકતાનું ધોરણ તળને અન્યાય અનીતિ અને અપ્રમાણિકતાનું ધોરણ આદરવામાં આવે છે, તે સમાજમાં કલેશ કુસંપ ને કલ્યા સહેજે વધી પડે છે. સ્વાર્થઅંધતાનું જ એ પરિણામ છે. જે સમાજમાં વધી પડેલા અજ્ઞાન અને મિથ્યાભિમાન દૂર કરવા સમયોચિત વ્યવહારિક નૈતિક અને ધાર્મિક કેળવણીનો મૂળથી માંડી વિવેકસર પ્રચાર કરવામાં સમાજનું હિત હૈયે ધરનાર સર્જનો પૂરી કાળજી રાખવા પોતાનું બળ-વીર્ય વાપરે તો જાતે દહાડે આવી દુઃખદાયક સ્થિતિ સુધરવા આશા રાખી શકાય ખરી; પરંતુ જે તેઓ નિરાશા ધારણ કરી તેની ઉપેક્ષા કર્યા કરે તો સમાજસુધારણાની આશા રાખવી વ્યર્થ છે.

સુમતિ—દયાળુ ને પરાપકારશીલ જનો એવી ઉપેક્ષા કરવી કેમ. પસંદ કરે વાડ ?

સુશીલ—અનેક વાર ઉપાય કરવા છતાં ક્ષણ પરિણામ સાઈ નહીં આવવાથી.

સુમતિ—પરિણામ સાઈ કેમ નહીં આવતું હોય ?

સુશીલ—સમાજનાં ભાગ્ય અને યોગ્યતાની ભારે ખામીને ક્ષીધે એમ થવું સંભવિત છે.

સુમતિ—સમાજનાં ભાગ્ય ખીલે અને સાથે યોગ્યતા આવે એવો ઉપાય પ્રથમ કરવો જોઈએ.

સુશીલ—આજકાલ સમાજ જે પોતાના સમય દ્રવ્ય અને વીર્યનો વ્યય બહુવા અંધશ્રદ્ધાથી કે સ્વચ્છંદતાથી કરે છે તે જો સમયસર જ્ઞાની સર્જનોની ખરી પ્રવાહ કે શિખામણ પ્રમાણે વિવેકસર કરતાં શિખે તો સમાજનું ભાગ્ય ખીલે. વળી આજકાલ પારકાં ખુદરાં (છિદ્ર) શોધવાની ટેવ વધી છે, અને ગુણુ દેખી પ્રહણુ કરવાની ટેવ ઘટી છે; તેમજ કામ, ક્રોધ, મોહ, મદ, મત્સરાદિકને વશ પડી સત્વ ગમાવી દેવામાં આવે છે. તેના બદલે લે અંતરજનુએને છતવા પોતાની શક્તિનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો ધર્મ-જ્ઞાન પ્રાપ્તિ તારે જગતની યોગ્યતા સહેજે આવે. એટલે સમાજમાં જડ માલી

૧૪૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

રહેલા દોષો સહેજે થઈ અને ક્ષમા, નમ્રતા, સરસતા, સંતોષાદિક સદ્ગુણો વૃદ્ધિ પામે.

સુમતિ—જેવા ધર્મનિનિસ્ત ઘણા કष्ट સફળ કરે છે, છતાં તે કેમ મુખ-શાન્તિ પામી શકતા નથી ? શું કરવાથી મુખ-શાન્તિ પામી શકાય ?

સુશીલ—ખરા ભાવ (ઉત્સાહ) વગર કરેલાં કष्ट સફળ થઈ શકતા નથી. ચિત્તની શુદ્ધિ વગર ખરા ભાવ-ઉત્સાહ પ્રગટતો નથી. ભય, દ્રેષ અને જેદ પ્રમુખ દોષો દૂર કરવા પૂરતી કાળજી રાખ્યા વગર ચિત્તની શુદ્ધિ થઈ શકતી નથી. તેથી ઉક્ત દોષોને યથાર્થ સમજી શિથિ દૂર કરવા ગંધન કરવું જોઈએ.

સુમતિ—એ દોષો ક્યારે અને શી રીતે દૂર થઈ શકે ?

સુશીલ—હેલો પુદ્ગલપરાવર્તમાં તથાપ્રકારના પ્રયત્નવિશેષથી-કાળ-સ્થિતિ પાકવાથી-ભવપરિણતિના પરિપાકથી ઉક્ત દોષો ટળે છે, અને રૂઝી વિવેક-દ્રષ્ટિ ખુલે છે, એટલે સાચા માર્ગે સંચરાય છે.

સુમતિ—રૂઝી દ્રષ્ટિ ખુલ્યાથી શું થાય છે ?

સુશીલ—પાપ તાપથી દૂર રહેનારા સંત-મુસાધુ કંઠા કે સર્જનોનો સમાગમ કરવો ગમે છે, મનની મઢીનતા દૂર થાય છે અને વચિત્રતા વધે છે. એટલે વિચાર વાણી અને આચારની સહેજે શુદ્ધિ થવા પામે છે, અને વિષ-મતા ટળે છે.

સુમતિ—જેમનામાં ભય દ્રેષ અને જેદ જેવા દોષો પ્રગળાણે વર્તતા હોય છે તેમને સંસારમંજુ કેટલું સમજવું ?

સુશીલ—જેનો અંત આવવાનું મુશ્કેલ એટલું બધું-અનંત.

સુમતિ—અતિ સંકલિષ્ટ પરિણામવાળા સ્વપરહિત કરી શકે ખરા ?

સુશીલ—એ વાત અસંભવિતજ લાગે છે.

સુમતિ—તેમની ઉન્નતિ શી રીતે થઈ શકે ?

સુશીલ—અનંતાનુબંધી ક્રોધ-માન-માયા અને લોભ સાથે મિથ્યાત્વાદિક મોહનીયનો સ્વસમાગમયોગે સદુપદેશવડે કે સ્થિતિપાકવડે સહેજે વિલય થાય ત્યારે સમ્યક્ત્વ (યથાર્થ તત્ત્વશ્રદ્ધાનરૂપ) નો ઉદય થવા પામે છે. પછી જેમ જેમ સદુપદેશ-સિંચનાદિકવડે કષાયની મંદતા થતી જાય તેમ તેમ હિંસાદિક પાપ-દોષનો ત્યાગ અને અહિંસાદિક વ્રત-નિયમોનો અંશથી કે સર્વથા સ્વીકાર કરાય છે. પછી વિરતિયુગ્મ પ્રાપ્ત થાય છે. જેમ જેમ સાચા ધર્મ અને ધર્મીજનો પ્રત્યે અધિક પ્રેમ પ્રગટે છે, તેમ તેમ ઉન્નતિમાં સહેજે વધારો થવા પામે છે.

(સ.ક.વિ.)

-:❦❦❦❦❦:-

જિનચૈત્ય-પ્રતિમાદિક સંબંધે કંઈક.

૧ આજકાલ ચોટી થઈ ગયેલી અને ચોટી થતી જતી જૈનોની સંખ્યાના પ્રમાણમાં ઘણાં ચૈત્યો-દેરાસરો વિદ્યમાન છે. તેની યથાવિધિ સાર સંભાળ કરવાની ચીવટ પણ ચોટીજ જણાય છે. તેમ છતાં હજારો બહુકે લાખો રૂપિયા લગાવીને નવાં ચૈત્યો કોઈ કોઈ સ્થળે તૈયાર થયાં કે થતાં સંભળાય છે. પૂર્વે લાખો કે કરોડો દ્રવ્ય ખર્ચી કંઈક જગ્યોએ લગ્ય જિનમંદિરો ભાવિત ભાગ્યશાળી જનોએ-રાત્ર મહારાત્ર અમાલ્ય કે શ્રેષ્ઠી પ્રમુખે બતાવેલા તેની દેખરેખ સરખી ભાગ્યેજ રાખી શકાય તેવે સમયે નવાં ચૈત્યો બહુધા દેખાદેખીથી તૈયાર કરાવવા કેમ પાસવે ? અવિષ્કમાં તેની સારસંભાળ કોણ કેવી રીતે કરશે એ વિચાર હડાપણથી કરી ખર્ચવા ધારેલી રકમનો ઉપયોગ જ્યાં જરૂરી જણાય ત્યાં જીર્ણોદ્ધાર કરવામાં કે એવાંજ અન્ય કોઈક શાસનશોભાકારી કામમાં થવા પામે તે સુસંગત ને વ્યાજની લેખાય. જિનચૈત્ય-પ્રતિમા કેવા નિર્દોષ પાસે કરાવી શકાય ? શાસ્ત્રાકત તેનો કેવો વિધિ છે ? અને નવું ચૈત્ય કરાવવા કરતાં જર્જરી ગયેલ-જીર્ણ થયેલ દેરાસરનો વિવેકસર ઉદ્ધાર કરવામાં કેટલા ગણો વિશેષ લાભ હાખ્યો છે ? એ વાત જાણવાના ખરી ભાઈ બહેનોએ શ્રીમદ્ હરિમંદિરચરિત્ર પોદ્ધકાદિક ગ્રંથો કાળજીથી વાંચવા સંભળવા ને મનન કરવા યોગ્ય છે. તેમાં ન્યાયનીતિની ધન કમાયેલ લોકપ્રિય અને રાજ્યમાન્ય ઉદાર દીલના દ્રઢ શ્રદ્ધાળુ શ્રેષ્ઠી પ્રમુખને ચૈત્યનિર્માણાદિક માટે યોગ્ય અધિકારી લેખ્યા છે. તેવા દરેક શુભ કાર્યના આરંભપ્રસંગે તે હૃદયની કોમળતાથી કેટલી બધી દયા-જયણા કે અનુકંપાનો આદર કરે છે તે હકીકત સહુ કોઈ લગ્ય-જનોએ જરૂર લક્ષ્યમાં રાખવા યોગ્ય છે. આજકાલ તેવા પ્રત્યેક કાર્યપ્રસંગે યથાર્થ વિધિનો આદર ઓછોજ કરાય છે અને બહુધા બાહ્ય આડંબર કરવા વધારે લક્ષ્ય રહે છે. આવાં પરમાર્થિક કામો તો કેવળ વિવેકદ્રષ્ટિથી યથાવિધિ કરવામાંજ ખરો લાભ રહેલો જાણી તેનો અવશ્ય બપ કરવો ઘટે છે.

૨ ન્યાય-નીતિથી દ્રવ્ય કમાનાર કોઈ લગ્યાત્માને આવો ભાવ પ્રગટે અને તે કમાણીનો ઉપયોગ સ્વપર આત્મઉત્તતિ થાય તેવાં અનેક સત્કાર્યોમાં કરીને ખરો આત્મસંતોષ મેળવે.

૩ શક્ય સંહિત સુંદર જગ્યામાં આસપાસ કશી ગંદકી કે અનિષ્ટ આશા-તનાદિક ઉપદ્રવ ન થાય તેવી રીતે અગમચેતી વાપરી શુભ લગ્ને પૂર્ણ ઉત્સાહથી કેવળ આત્મકલ્યાણાર્થે સ્વશક્તિઅનુસારે આવાં પુણ્યકાર્યો આદરે અને ખંતથી ને ટેકથી તેને પૂરાં કરે.

૧૮૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૪ પ્રભુપ્રતિમા તૈયાર કરાવતાં અને તે તૈયાર થતાંજ ભારે ઉત્સાહપૂર્વક કોઈ સુવિહિત સાધુ પાસે શુભ સુદૂર્ત લાઠી તેની મહાપ્રતિષ્ઠાદિક ક્રિયા યથા-વિધિ કરાવવા કેવી ઉદારતા દાખવવા તેમાં સૂચન છે તે વિચારવા અને તેવાજ ભાગ્યયોગ મળ્યા હોય તો તેનો પૂરો લાભ લેવા યોગ્ય છે.

૫ આગળ જતાં તે યૈત્યાદિકનું સંરક્ષણ અને પ્રભુપૂજન ભક્તિમાં કશી ખામી આવવા ન પામે તેવો શુભ પ્રગંધ પ્રથમથીજ કરવો યોગ્ય છે.

૬ આવાં દરેક પુણ્યકાર્ય કરવાના પવિત્ર હેતુ પ્રમુખની હીક માહિતી મેળવવા સાથે તે સંરક્ષ કરવા કેટલું બધું લક્ષ્ય રાખવાની જરૂર છે ?

૭ શક્તિ ઉપરાંત કામ કરવા જતાં તે પૂરાં થઈ શકતાં નથી-અથવા લટકે છે, કરેલું ખર્ચ નકામું થઈ પડે છે, અને વિધિનો અનાદર કરવાથી ઉલટો ખેદ પ્રગટે છે, તેથીજ દીર્ઘદ્રષ્ટિ વાપરી યથાશક્તિ ને યથાવિધિ ધર્મ-કાર્ય કરી સંતોષ પકડવો. (સ. સુ. ક.)

—*~*~*—

દયા-જયણા યા અનુકંપા.

૧ સર્વ કોઈ જીવોને આત્મ સમાન લેખી તેમની સાથે પ્રસંગ મળતાં મૈત્રીલાભ સાથે દીલસોજી ભરેલું અનુકૂળ આવરણ કરનાર દયાળુ સદ્ભાગી જનોજ જયણા યા અનુકંપાનો લાભ મેળવી શકે છે. સુખશીલતા યા તુચ્છ સ્વાર્થવશ બની મન ઇચ્છિત મેળવવા મથનાર મંદભાગી જનો તેવા લાભથી વંચિત રહે છે. જેનામાં સહનશીલતા હોય છે તે પોતે વેડી લે છે પણ અન્ય જીવોને કષ્ટ ઉપજાવતા નથી. જે કંઈ આવરણ આપણને પોતાનેજ પ્રતિફળતા ભર્યું અનુભવાય તેલું દુરાચરણ બીજા કોઈ પ્રત્યે કરવાનો આપણને શો અધિકાર હોઈ શકે ? ક્ષણિક ને કલ્પિત તુચ્છ સુખ મેળવવા જતાં સુખ જનો સ્વાર્થ અંધ બની બીજા કંઈક જીવોને ભારે હાનિ પહોંચાડે છે. તેનાં કડવાં દુઃખ તેમને સહુને ભવિષ્યમાં વેડવાં પડે છે. જે મુજબ બાઈ બહેનો મન અને દંડિયોને લગામમાં રાખી સર્વત્ર ઉચિત આવરણજ આદરે છે તેમને ભવિષ્યમાં દુઃખી થવું પડતું નથી. સ્થૂસ કે સૂક્ષ્મ શરીરધારી સહુ કોઈને સુખ ને હવિત્તવ્ય વડાવું લાગે છે. મરણના ભયથી જેઓ ડોંપતા હોય છે તેજા જીવોને મદ, વિપય, કપાયાદિક પ્રમાદવશ બની ક્ષણિક ને કલ્પિત તુચ્છ સુખ મેળવવા મદોદયતાથી જે હેરાન કરે છે, તેમને તેનાં કડવાં દુઃખ ગમે ત્યારે ને ગમે તે રીતે ભોગવવાં પડે છે, તે વાતની ખરી ખાત્રી દુનિયામાં અનેક સ્થળે નજરે પડતાં વિપમતા ઉપર વિચાર કરતાથી ગાવી શકે છે. કંઈક જીવો જન્મથી માંડી

રોગીલાંને દીન દુઃખી દેખાય છે, ત્યારે કેઇક જીવો તદ્દન નિરાગી સુખી ને સદ્ભાગી હોય છે. બહારની ખીજ બધી આદૃતિ પ્રમુખ એક સરખી છતાં તેમનામાં જણાવેલી વિષમતા હોવાનું ખાસ કારણ તેમની સારી નરસી કરણી-જ લેખવા યોગ્ય છે. 'દેવું એવું લેવું અને વાવવું એવું લણવું.' એ તો અત્યંત કુદરતી નિયમ છે. પોતાની નળણી કરણીથી દુઃખી અવસ્થા થયા બાદ પણ જો તેનું કારણ સમજી ચેતી શકાય તો ભવિષ્ય સુધરી શકે છે. તેમજ પૂર્વની સારી કરણી થોડે સુખસંપત્તિ પામી તેનું મૂળ કારણ વિસરી જઇને મદાંધ થઇ તુચ્છ સ્વર્થવશ અન્ય જીવોને સતાવવામાં આવે તો તેથી ભવિષ્ય જરૂર બગડવા પામે છે. આ બધું હીવા જેવું સ્પષ્ટ સમજાય એવું હોઇ સુખતા અર્થી જનોએ મદાંધ બની સ્વર્થવશ કોઈ જીવને સંતાપવા જોઈએ નહીંજ. કઇકે સુખ જનો હાલતાં ચાલતાં, ગેસતાં ઉડતાં, ખાતાં પીતાં, જોલતાં કે સૂતાં દયા કે જયણાને વિસારી મૂકી પોતાનું ભવિષ્ય બગાડે છે. તેઓ ધારે તો તેવા દોષથી સહેજે બચી શકે. જે સહુનું હિત કરવા સાવધાન રહે છે, તેનું હિત સહેજે થાય છે, સહુ સંગાથે મૈત્રીભાવ રાખનાર પ્રત્યે દુશ્મનાઈ કોણ કરશે ? કયાં સુધી કરશે ? તે આયોઆપ કરી જશે અને પોતાની ભૂલ સુધારી લેશે, ફરી વધારે સાવધાનતા રાખશે. શાણા સર્જનોને પસ્તાવાનો વખતજ ન આવે એવું સર્વ કોઈ પ્રત્યે દયા ને દીલસોજી ભર્યું અતુક્રૂપ વર્તનજ આચરવાનું હોઈ તેમને ખીન્દ સુખ જનોની જેમ ભવિષ્યમાં દુઃખી થવું નથી પડતું. સહુના હૃદયમાં કોમળતા વસે. ઇતિશમ.

(સ. સુ. કે.)

પ્રશ્નોત્તર.

(પ્રશ્નકાર-જૈનચાચક ગીરધરલાલ હેમચંદ.)

પ્રશ્ન ૧-તુલસીદાસે કહેલો નીચેનો દુહો મધ્યસ્થ ભાવના માટે જૈન દર્શનના શ્રદ્ધાળુએ માન્ય કરી શકાય ?

તુલસી આ સંસારમે, સખસેં મિલિયે ધાય;

ના જાનું કિસ ભેખમે, નારાયણ મિલ જાય. ૧

ઉત્તર-આ દુહો મધ્યસ્થ ભાવ સૂચક છે, તે સામાન્ય ઉપદેશમાં કહી શકાય, માની શકાય, પણ તેમાં મિથ્યા ભાવ હોવાથી તેની વિશેષ પ્રવૃત્તિ કરાય નહીં.

પ્રશ્ન ૨-ઉપદેશરત્નાકરના કર્તા શ્રી મુનિમુદરસૂરિજી તે અંથમાં વિનયના અધિકારમાં મતિજ્ઞાનનો વિનય કરવા જણાવે છે, તેથી વર્તમાનમાં મતિજ્ઞાનના

દુર્ગોપશમમાં જે વિશેષતા ધરાવનાર હોય તેનો વિનય કરવામાં કાંઈ બાધ છે ?
ઉત્તર-મતિજ્ઞાનીનો વિનય અત્યારે પણ કરવો, પણ મતિઅજ્ઞાનીનો નહીં. મિથ્યાત્વયુક્ત મતિવાળા તે મતિઅજ્ઞાની છે.

પ્રશ્ન ૩-સારાં નિમિત્ત ને પુષ્ટ આલંબન પુન્ય વિના મળી શકે ?

ઉત્તર-સારાં નિમિત્ત ને પુષ્ટ આલંબન પુન્યના યોગેજ પ્રાપ્ત થાય.

પ્રશ્ન ૪-પુન્યને હેય ગણી તેનાં કારણો સેવવાનું બંધ કરવું ઘટે ?

ઉત્તર-પુન્યને હેય ગણવાનો અવસર પ્રાપ્ત થાય ત્યારે હેય ગણાય. અત્યારે તો તેને ઉપાદેય ગણી તે ઉત્પન્ન કરવાના પ્રશસ્ત નિમિત્તો જેમ અને તેમ વધારે સેવવા તે યોગ્ય છે, બંધ કરવાના હોયજ નહિ.

પ્રશ્ન ૫-નિત્યૂત્તરિ ભાવદયાને પ્રસંગે થતી દ્રવ્યહિંસાનો પશ્ચાત્તાપ કરવો ઘટે ? યોગ્ય ગણાય ?

ઉત્તર-ભાવદયાના પ્રસંગોમાં થતી સ્વરૂપહિંસાનો પશ્ચાત્તાપ ન ઘટે. બાકી તે પ્રસંગોમાં જેમ અને તેમ યતના ને વિવેક વધારે વાપરવા જોઈએ. કદી પ્રમાદયોગે અયતના થઈ જાય તો તેનો પશ્ચાત્તાપ કરવો ઘટે.

પ્રશ્ન ૬-દ્રવ્યદયા-બીલાડી પાસેથી ઉઠરને છોડાવવો વિગેરે તે અવસરે ભાવદયાનો-સામાયિક લેવા વિગેરેનો પ્રયત્ન પ્રશસ્ત ગણી શકાય ?

ઉત્તર-દ્રવ્યદયા પાળવાને અવસરે તો તેનીજ સુખ્યતા સમજી દ્રવ્ય-દયા પાળવી-હિંસા અટકાવવી. સામાયિકમાં પણ એવી દયા તો પાળવી પડે છે, તેને માટે એકાંત નથી. અવસર ઓળખવો જોઈએ.

પ્રશ્ન ૭-આત્માના દ્રવ્ય ગુણ પર્યાય ચિંતવવાનું જ્ઞાન શેનો અભ્યાસ કરવાથી સારી રીતે થઈ શકે ?

ઉત્તર-આત્માના દ્રવ્ય ગુણ પર્યાયનું જ્ઞાન તત્ત્વાર્થાધિગમાદિ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરવાથી સારી રીતે થઈ શકે.

પ્રશ્ન ૮-જસવિલાસના સાતમા પદની યોધી બાધા આ પ્રમાણે છે:-

પૂર્વ પુન્યધન સંગ્રહી પ્રસતુ હૈ, રહત ન મૂલ પટાઉમેં;

તામેં તુજ કેસેં બની આવે, નયવ્યવહારકે દાવમેં. જીઉ લાગી રહ્યો પરભાવમેં.

સહજ સ્વભાવ લખે નહીં અપનો, પરિયો મોહજન્મગમેં. જીઉ

આ ગાથાનો અર્થ લખશો.

ઉત્તર-આ ગાથાનો અર્થ પૂર્વાપર સંબંધ ધ્યાનમાં રાખવાથી જોશે તેમ છે. એ ગાથામાં એવી મતલબ છે કે-આ પ્રાણી મોહજન્મગમાં પડ્યો તો પોતાનો સહજ સ્વભાવ વિચારી શકતો નથી અને વ્યવહાર નયના દાવમાં પડ્યો

પ્રશ્નોત્તર.

૧૪૭

રહીને પૂર્વ ભવનું લાવેલું પુણ્યરૂપી ધન તમામ ખર્ચી નાખે છે; મૂળ ધન પણ વટાવ તરીકે રહેતું નથી; તે પછી તેવી રીતે વર્તવાથી તારું શ્રેય શું બની શકશે ? ત્યારે તું વ્યવહારને છોડી નિશ્ચય નય તરફ દૃષ્ટિ કરી તારા સહજ સ્વરૂપને યોગખીશ અને તે પ્રગટ કરવા પ્રયાસ કરીશ ત્યારે તારી કાર્યસિદ્ધિ થશે. આવો તાત્પર્યાર્થ છે.

પ્રશ્ન-૯ જૈન શિદ્ધાંતકાર બને નય (વ્યવહાર ને નિશ્ચય) સરખા માને છે તેનું તાત્પર્ય શું છે ?

ઉત્તર-જૈન શિદ્ધાંતકાર બને નય સરખા માને છે, તેમ -ચૂનાધિક પણ માને છે. વ્યવહારને અવસરે વ્યવહાર નયની અને નિશ્ચયને અવસરે નિશ્ચય નયની પ્રાધાન્યતા કરાવેલી છે અને એ પ્રમાણે વર્તવાથી જ શિવસુખ મેળવી શકાય છે. આમાં અપેક્ષાઓ બહુ સમજવાની છે તે અહીં ટુંકાણમાં સમજાવી શકાય તેમ નથી.

પ્રશ્ન-૧૦-આશ્વાત્ પરમશુરની યોગખાણ પણ યોગદૃષ્ટિવાનજ કરી શકે એમ જણાય છે, નહીં તો પ્રભુ મહાવીરના પરિચયમાં કાળસૌકરિક, ગોશાળક, જમાણી વિગેરે આવ્યા છતાં પણ તેનામાં કેમ કાંઈ ફેરફાર થયો નહીં ? સદ્શુર આદિ પ્રત્યક્ષ પુણ્યલબ્ધનું માહાત્મ્ય પણ તેને કેમ કાંઈ અસર કરી શક્યું નહીં ?

ઉત્તર-સદ્શુર આદિ પુણ્યલબ્ધથી પણ જીવની યોગ્યતા હોય તોજ ઉપકાર થઈ શકે છે. ગમે તેવો પ્રતીણ કારીગર પણ સાણીયા ડુંગરના પથ્થર ઉપર આરસ જેવી કારીગરી કરી શકે નહીં; પણ તેમાં કારીગરનો દોષ નથી, પથ્થરનો દોષ છે. તે પ્રમાણે આમાં પણ સમજવું. તેથી પ્રથમ યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરવાનો પ્રયાસ કરવો.

પ્રશ્ન-૧૧ ભવિતવ્યતા જેવો જોગ મેળવી અણે તેને અનુસારે પ્રયત્ન કરી શકાય કે ખીલ રીતે બની શકે ? બની શકે તો શી રીતે ?

ઉત્તર-ભવિતવ્યતા હોય એમજ બને એ ખરી વાત છે, પણ તે છેવટની છે. આખેલું તો તેનાથી અઘણુ છીએ, તેથી ઉદ્યમને પ્રાધાન્યતા આપી સદુ-ધર્મવડેજ કાર્યસિદ્ધિ માનવાની છે. જો કે એ સદુદ્યમ પણ ભવિતવ્યતા અનુકૂળ હોય તોજ બની શકે છે; પ્રતિદ્રૂળ હોય તો ઉન્માર્ગે શમન કરવાની જુદી શાય છે, પણ આખેલું તે વાત પર લક્ષ્ય ન આપતાં ઉદ્યમેન હી સિધ્ધ્યંતિ, કાર્યા-ગિ ન મનોરથૈઃ એ ધ્યાનમાં રાખવું.

પ્રશ્ન-૧૨ ક્યાં જઈએ તો કાર્ય સિદ્ધ કરી શકીએ તેનો નિષ્કૃંચ થઈ શકે ?

ઉત્તર-દરેક કાર્યસિદ્ધિ માટે દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ ભાવ નિર્મિત થયેલા હોય છે.

૧૪૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તે બાણના સારે બહુશ્રુતપણની જરૂર છે. આપણે તો આપણી અંધ શુદ્ધિ પ્રમાણે કાર્યને અનુકૂળ સ્થાન મેળવવું જોઈએ.

પ્રશ્ન-૧૩ કાર્યસિદ્ધિ થાય તેવા સ્થાને જવાની હિમ્મત, બળ, પરાક્રમ, દૈરઘ્નિ જોઈએ તે શ્રી સીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે ?

ઉત્તર-તેને મારે સદ્ગુણ ને સત્યાસત્યનો પરિચય કરવો-તેથી કાર્યસિદ્ધિને અનુકૂળ હિમ્મત વિગેરે પ્રાપ્ત થઈ શકશે.

પ્રશ્ન-૧૪ બાહ્ય ક્રિયા ને અંતર ક્રિયા વિનાનિમિત્તે થઈ શકે ?

ઉત્તર-બાહ્ય ક્રિયા ને અંતર ક્રિયામાં નિમિત્ત તો જોઈએ, પણ સારાં જોઈએ, તેથી સારાં નિમિત્તો મેળવવા અહનિશ પ્રયત્ન કરવો.

પ્રશ્ન-૧૫ ઉદરના પુરુષાર્થનું દૃષ્ટાંત આત્મહિતાર્થીને લાગુ ન પડે ?

ઉત્તર-ઉદરના પુરુષાર્થનું દૃષ્ટાંત આત્મહિતાર્થીને લાગુ પડે. ઉદરમાં તો અજ્ઞાનપણું છે તેથી ઉદયમ કરીને તે ઉલટી હાનિ મેળવે છે; આત્મહિતાર્થી તો દીર્ઘ દર્શી-પરિણામદર્શી-જ્ઞાની હોય છે, તેથી તેનો ઉદયમ તો શ્રેષ્ઠ ફળજ મેળવે એ નિઃસંશય હકીકત છે.

પ્રશ્ન-૧૬-નિમિત્ત સારાં પુન્ય વિના મળી શકે ?

ઉત્તર-સારાં નિમિત્ત પુન્ય વિના મળી ન શકે. તે મેળવવામાં અને પછી તે નિમિત્ત સેવવામાં બંનેમાં પુન્યનો યોગ જોઈએ.

પ્રશ્નો. (૨)

૧ દેશસર નીચે ઉપાશ્રય હોય છે ત્યાં સામાયિક પ્રતિક્રમણમાં સજાય બોલાય છે ને દેશસરમાં બોલાતી નથી તેનું શું કારણ ?

૨ પ્રતિક્રમણ કે સામાયિક વળતે દીવો ન રાખવાનું શું કારણ ?

૩ શ્રાવકને સિદ્ધાંત વાંચવાનો અધિકાર નથી તો પછી તેને છાપાવનાર તેમજ છાપનાર તો વાંચે તેનું કેમ ? તેથી આજ્ઞા ભંગ થાય કે નહિ ?

પ્રશ્નોના ઉત્તરો.

૧ દેશસરમાં તો પરમાત્માની સ્તુતિ, તેમના ગુણાનુવાદ, પ્રાર્થના અને આત્મનિંદા જેમાં હોય એવા સ્તવન ચૈત્યવંદનાદિ બોલી શકાય. સજાયોમાં સુનિઓ અથવા સત્તીઓને થયેલા ઉપસર્ગો વિગેરેની અથવા વૈરાગ્યની હકીકત હોય છે તેથી તે દેશસરમાં બોલવા યોગ્ય નથી. રંગમંડપની બહારના ભાગમાં બેસીને કેટલોક સ્થાને રાત્રીએ સજાયો બોલાય છે તેનો નિષેધ નથી.

૨ પ્રતિક્રમણ કે સામાયિકમાં દીવો રાખવાથી તેની ઉજેલી આપણી

પ્રશ્નોત્તર

૧૪૯

ઉપર પડે છે અને તેથી તેમાં રહેલ તેઉકાય જીવોની વિરાધના થાય છે, તેથી તેનો નિષેધ કરેલો છે.

૩ છાપનાર નોકરો સૂત્રાદિ વાંચે છે, સુધારે છે, તે બાબત ગુપ્તીજ છે. શ્રાવકને વાંચવા તે તેમાં કહેલો ભાવ સમજવા માટે છે, તે શુરૂ પાસેથીજ સમજવા યોગ્ય છે. માટે શ્રાવકને સ્વતંત્ર વાંચવાનો નિષેધ છે. છાપનારાઓ કાંઈ સમજવા માટે વાંચતા નથી, તે તો અક્ષર ફેરફાર ન થવા માટે વાંચે છે, તેનો નિષેધ નથી. બાકી છપાવવાની પ્રવૃત્તિ આધુનિક હોવાથી તે બાબત શાસ્ત્રમાં વિવેચન કરેલ નથી.

પ્રશ્નો-(૩)

પ્રશ્ન-૧ બદરીકેદાર આપણું જૈનતીર્થ હતું અને હાલ વૈષ્ણવતીર્થ થઈ પડ્યું છે. મૂર્તિ તો આપણીજ છે તો પછી આપણે એ તીર્થની યાત્રા કરી શકીએ કે કેમ ? કરવાથી ફળ થાય કે કેમ ? અને આપણે જઈએ તો અન્ય દર્શનની તીર્થયાત્રાનો અતિચાર લાગે કે કેમ ?

પ્રશ્ન-૨ શ્રી કુંવરવિજયજી કૃત અષ્ટ પ્રકારી પૂજામાં પહેલી ધુપપૂજા અને પછી ધુપપૂજા છે. અને શ્રી વીરવિજયજી કૃત પૂજામાં પહેલી ધુપપૂજા છે તો તે ભૂલ છાપનારની થઈ હશે કે કેમ ?

પ્રશ્ન-૩ શ્રી દેવવિજયજી કૃત અષ્ટ પ્રકારી પૂજામાં પહેલી ફળપૂજા ને પછી નૈવેદ્ય પૂજા છે અને શ્રી વીરવિજયજી કૃત અષ્ટ પ્રકારી પૂજામાં પહેલી નૈવેદ્ય પૂજા અને પછી ફળપૂજા છે, તેનું શું કારણ ? એમાં પહેલી કંઈ પૂજા કરવી ?

પ્રશ્ન-૪ અષ્ટ પ્રકારી પૂજામાં અક્ષત પૂજા વખતે અક્ષતની ત્રણ ઢગલી અને સ્વસ્તિક કાઢે છે, તો સિદ્ધશિલા ન કાઢવાનું શું કારણ ?

પ્રશ્ન-૫ નવપદજીની પૂજામાં કેટલાક મંડળ કાઢીને પૂજા ભણાવે છે અને કેટલાક મંડળ કાઢ્યા વિના નવ સ્વસ્તિક પાટલા ઉપર કાઢી નવ રકેષીમાં નવ નાલીએલ વિગેરે રાખી પૂજા ભણાવે છે, તો તેમ કરવામાં કંઈ બાધ છે કે નહિ ?

પ્રશ્ન-૬ પૂજા ભણાવવામાં કેટલાક ફળ ચાવલ ધોઈને વાપરે છે, ને કેટલાક એમ ને એમ વાપરે છે તો ફળ ચાવલ ધોવા કે કેમ ?

પ્રશ્ન-૭ આપણી દ્વેતાંબરી જૈન મૂર્તિ હોય ને દિગંબરીઓના તાબામાં જવાથી પૂજા તેઓ કરતા હોય, ઘણું તે લોકોએ કાઢી લીધું હોય તો આપણે તેની પૂજા કરી શકીએ કે નહિ ? અને ખાસ દિગંબરી મૂર્તિની પૂજા આપણે કરી શકીએ કે કેમ ?

પ્રશ્ન-૮ દેવદ્રવ્ય ખાવાવાળો સાતમી નરકે જાય છે તો પૂજારી વિગેરે જાય તેનું શું થાય ?

જીવનલાલ રામચંદ્ર શાહ.
કરંટમ ઓફીસર—બનેહ

ઉપરના પ્રશ્નોના ઉત્તરો.

૧ બરીકેદાર જે હાલ અન્યમતિનું તીર્થ છે તેની યાત્રા કરવા જવું યોગ્ય નથી. એથી જૈનતીર્થની યાત્રાનો લાભ મળી શકે નહીં. અન્ય તીર્થએ પ્રહણ કરેલા અસ્થિહંતના ચૈત્યને નમસ્કારાદિ કરવાનો શાસ્ત્રમાં નિષેધ કરેલો છે. આનંદ શ્રાવકને સમકિત ઉચ્ચરાવવાનો પાઠ શ્રી ઉપાસન દશાંગ સૂત્રમાં છે તેમાં એવો પાઠ પ્રગટ છે.

૨ કુંવરવિજયજી કૃત અષ્ટ પ્રકારી પૂજા એમાં છપાયેલ છે ? અમારા જોવામાં આવી નથી. બાકી ત્રણ અંગ પૂજા કયાં પછીજ પાંચે અથવા પૂજા કરવાની હોવાથી પુષ્પપૂજા કયાં પછીજ હુપપૂજા કરવી યોગ્ય છે.

૩ ફળ પૂજા પહેલી અને નૈવેદ્ય પૂજા પછી અથવા નૈવેદ્ય પૂજા પહેલી અને ફળ પૂજા પછી એ બંને પ્રકાર છે. એ બંને પ્રકારમાં કોઈ બાધાકારક નથી. જેમાંથી જે પ્રકારે કરો તે પ્રકારે યોગ્ય છે.

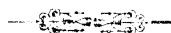
૪ અષ્ટ પ્રકારી પૂજામાં અક્ષત પૂજા વખતે સ્વસ્તિક ને ત્રણ ઢગલી કરે તો સિદ્ધશિલાની આકૃતિ પણ કરાય અથવા એકલો સ્વસ્તિકજ કરે એમાં કાંઈ બાધક નથી.

૫ નવપદજીની પૂજા ભણાવતાં મંડળ પૂરવા તે ઉત્તમ છે. તેવી જોગવાઈ ન બની શકે તો પછી પાટલા ઉપર સ્વસ્તિક કરી શ્રીફળ વિગેરે ચઢાવે એમાં કાંઈ બાધક નથી.

૬ પૂજા ભણાવવામાં ફળ તો ઘોઘને વાપરવા તે યોગ્ય છે. આવળ ઘોવાની જરૂર નથી.

૭ શ્વેતાંબરીની મૂર્તિ દિગંબરીએ પ્રહણ કરી હોય ને ચક્ર ઉતારી નાખ્યા હોય તો પછી આપણે (શ્વેતાંબરી) તે પ્રતિમાની પૂજા ભક્તિ કરી ન શકીએ; પણ જ્યાં વિશેષના કારણથી તેવું બન્યું હોય, માલેશીનો વાંધો હોય અને પ્રતિમા પ્રભાવિક હોય ત્યાં આવો નિર્ણય આપી શકતો નથી. જાસ દિગંબરીની મૂર્તિની પૂજા તો આપણાથી નાજ કરાય.

૮ દેવદ્રવ્ય અનીતિએ ખાઈ બંધ તે દુર્ગતિએ બંધ; ક્ષતમી નરકેજ બંધ એવા નિરધાર નથી; અને નોકરી કરીને દેવદ્રવ્યમાંથી પગાર લેનાર તે પક્ષિમાં ગણાતા નથી. તેને માટે દુર્ગતિગમન કહેવું નથી.

શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

૧૫૧

શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૨૦થી)

એ સ્ત્રીના ભક્તારને કેટલીક વખત ભુખ્યા તરસ્યા રહેવું પડે છે, એક બીજી વાદમાં સંઘતી પણ નથી, પાણી પીવા માગે તો આપતી પણ નથી, પણ ધોવા પાણી મળતું નથી. પહેલી કહેશે કે બીજી આપે ને બીજી કહેશે કે પહેલી આપે, તેમાં ધણી હેરાન થાય છે. વેરની પણ વૃદ્ધિ થાય છે. કર્તા કહે છે કે— “એ સ્ત્રીના સંસર્ગમાં રહેવા કરતાં દેશાંતર જવું સારું, ભાખશી (અગ્નિ)માં પડવું સારું અને હેવટે નરકે જવું સારું, પણ એ સ્ત્રી સાથે રહેવું સારું નહીં. તેના સંસર્ગમાં રહેવાથી પાત્રવાર દુઃખ ને કર્મબંધ થાય છે. ”

કદાચિત્ પુત્રાદિકની લાલસાથી કે કોઈ પણ તેવા કારણથી બીજી સ્ત્રી કરવી પડે તો પછી અને ઉપર સરખો રાગ રાખવો, પહેલીને કાઢી મૂકવી કે જુદી કરવી તો શેનીજ હોય પણ તેનો વારો પણ લોપવો નહીં. ભોજન પણ સરખું આપવું. કદી એમાંથી કોઈનો વાંક આવે તો તેને માટે શીખામણ દેવી પણ પાછી તરત મનાવી લેવી; કેમકે કદાપિ કોયે ચડી નય તો સ્ત્રીનતિને કૂવે પડતાં પણ વાર લાગતી નથી. એવા બહુ દાખલા જોયા સાંભળ્યા છે. માટે એ બાબતમાં બહુ વિચારીને બોલવાનું રાખવું.

નીતિશાસ્ત્રમાં એક વાત કરી છે કે—“આર મોટા પરિતો હતા. તેમાંથી એકે સવાલાખ શ્લોકનું વર્ગશાસ્ત્ર રચ્યું. એકે નીતિશાસ્ત્ર રચ્યું. એકે વેદ્ય કશાસ્ત્ર રચ્યું અને એકે શૃંગારશાસ્ત્ર (કામશાસ્ત્ર) રચ્યું. પછી તેઓ કોઈ રાજા પાસે ગયા અને પોતાના શાસ્ત્રો સાંભળવા વિનંતિ કરી. ત્યારે રાજાએ કહ્યું કે—“તમે કહો છો તેટલા પ્રમાણુયાળા શાસ્ત્રો સાંભળવાનો તો અમને અવકાશ નથી. પણ જો તમે તમારા આરના શાસ્ત્રોનો સાર એકેક પદમાં લાવી એક શ્લોક કહો તો તે સાંભળવાનું જની શકે તેમ છે. તે પદમાં તમારું નામ પણ લાવજો.” રાજાની આ પ્રમાણુ આજ્ઞા થતાં આરે પરિતોએ એક શ્લોક બતાવ્યો.

બુદ્ધસ્પતિરવિશ્વાસઃ. પાંચાલઃ સ્ત્રીયુ માર્દવમ્ ।

અર્જુને ભોજનત્યાગઃ, કપિલઃ પ્રાણિનાં દયા ॥ ૧ ॥

નીતિશાસ્ત્રકાર બુદ્ધસ્પતિ નામનો પરિત કહે છે કે—“ આખા નીતિશાસ્ત્રનો સાર એ છે કે—કોઈનો વિશ્વાસ ન કરવો. નજરે જોવાય, પૂરાવાથી સાબીત

* જોઈને ભોજનમાત્રય—એનો પણ પાડ છે. એનો અર્થ આવેય પરિત કહે છે કે—પ્રથમનું આવેનું હર્ષ થયા પછી-પર્યા પછી બીજું આવું.

માય તેનેજ અન્ય માનવું. ' શુંગાર (કામ) શાસ્ત્રકાર પાંચાળ નામનો પં-
ડિત કહે છે કે- ' કામશાસ્ત્રનો સાર એ છે કે-સ્ત્રી પાસે સુકુમાળ યવું-કર્કશ
ન યવું, તો ઘર સારી રીતે ચાલે અને કલેશ કંકાસ ન થાય. ' વૈદ્યશાસ્ત્ર-
કાર આત્રેય પંડિત કહે છે કે- 'આખો વૈદ્યશાસ્ત્રનો સાર એ છે કે-અણ્ણ
હોય ત્યારે પહેલું ખાધેલું પચ્યું ન હોય ત્યાંસુધી ભોજનનો ત્યાગ કરવો-
ખાવું નહીં. એવી રીતે વર્તે તેને વ્યાધિ થાય નહીં અને ઔષધ ખાવું પડે
નહીં. ' યાચો ધર્મશાસ્ત્રકાર કેપિલ નામનો પંડિત કહે છે કે- 'આખો ધર્મ-
શાસ્ત્રનો સાર એ છે કે-પ્રાણી માત્ર ઉપર દયા કરવી. ' સર્વ ધર્મનો સારદયામાં
આવી જાય છે. બધા ધર્મના પ્રકાર દયાના સંસ્કાર માટેજ છે. સર્વથા દયા
પાળવાનું ચાહનાર કોઈ પ્રકારનો અધર્મ કરીજ શકતો નથી.

આની અંદરથી આપણે પ્રસ્તુત તો હકીકત કામશાસ્ત્રનો સાર ગ્રહણ કરવાને
લગતી છે. તેનો સાર સ્ત્રી સાથે કામજતાથી વર્તવાનો છે; કેમકે ઘર તો ઘરણી
(સ્ત્રી)થીજ શોભે છે, એમાં પુરૂષ કામ આવતો નથી. ને ત્યાં સાથે કલેશ કરીને
પુરૂષ પોતે હાથે જમવાનો થાળ કે સંધવાની તોલડી ધોવા બેસશે તો તે સાડું
લાગશે નહિ અને સૌ હાંસી કરશે; માટે જેમ વર્તવાથી ઘરમાં કલેશ
કંકાસ ખીલકુલ ન થાય તેમ વર્તવું કે જેથી સર્વ પ્રકારની ઋદ્ધિમાં વૃદ્ધિ થાય
અને આખર ઇચ્છત બની બની રહે.

પુરૂષ સારો શુદ્ધિશાળી હોય તેણે સ્ત્રી સાથે બહુ વિચાર કરવા નહિ.
તેની સાથે તો કામ પ્રતીજ વાત કરવી. જે ઘરમાં પુરૂષનું કામ સ્ત્રી કરેછે તે
ઘર વિનાશ પામે છે. આ પ્રસંગ ઉપર એક દૃષ્ટાંત છે.

“ધારાનગરી કે જ્યાં અન્યાય તો નામ માત્ર થતો નહોતો, ત્યાં ભોજનરાત રાત્ર્ય
કરતા હતા. તે નગરીમાં એક સાત ભૂમિવાળો આવસન હતો તેની અંદર કોઈક
ભૂતે વાસો કરેલો હતો. તે ઘરમાં જે રહેવા આવે તેને વ્યંતર કહેતો કે-
' મારા ચાર પ્રશ્નોનો જે ઉત્તર આપે તે આ ઘરમાં રહે. એટલે તેના ચાર
પ્રશ્નોનો ઉત્તર ન આપી શકવાથી તે ઘરમાં કોઈ રહી શકતું નહોતું.
અન્યદા તે નગરીમાં રહેવા એક શારદા કુટુંબ આવ્યું. આ કુટુંબમાં માતા,
પિતા, પુત્ર પુત્રી, પુત્રવધુ ને સેવક સુધાં વિકાન હતા. તેમણે નગર બહાર
રહીને ભોજનરાતને કહેવારાયું કે- ' આપની આજ્ઞા હોય તો જામે આ નગરીમાં
રહેવા આવીએ. ' એટલે રાત્ર્યે દુધથી ભરેલું કચોળું મોકલ્યું. તે ઉપરથી
એમ સૂચવ્યું કે- 'જેમ આ કચોળું દુધથી ભરપૂર છે તેમ ધારાનગરી મનુ-
ષ્યોથી ભરપૂર છે. આ કચોળામાં જેમ જરા પાણુ જગ્યા ખાલી નથી તેમ આ
નગરીમાં પણ કોઈ મકાન કે જગ્યા ખાલી નથી તો તમે ક્યાં રહેશો ? ' આ-

શ્રી હિતશિક્ષાના રાસતું રહસ્ય.

૧૫૩

ના જવાબમાં તે દુધના ભરેલા કચોળામાં ખાંડનાં પતાસાં નાંખી તે કચોળું પાકું મોકલ્યું અને એમ સૂચવ્યું કે ‘એમ આ દુધમાં ખાંડ સમાઈ ગઈ એ મ અમે નગરીમાં સમાઈ જશું.’ એની સાથે વિશેષમાં કહેવરાવ્યું કે—

“ધારાનગરી બધી માણસોથી ભરેલી છે તેથી તેમાં જગ્યા નથી એમ કહેવરાવે છે, પણ બોજરાજ જેવા વિદ્વાન પણ ચૂકે છે. તેના ધ્યાનમાં એ વાત આવતી નથી કે સર્વ મનુષ્ય સરખા હોતા નથી. મનુષ્ય મનુષ્યમાં કેમ કરેલો પાસવાર અંતર હોય છે. પથ્થર પથ્થરમાં પણ અંતર હોય છે. એક પથ્થર નિરંતર કેશરચંદનથી પૂંતય છે, તેનાથી ભરપૂર રહે છે, અને એક પથ્થર ઉપર સૌ પગ મૂકે છે, એટલુંજ નહીં પણ જે તેની ડેશ વાગે તો તેની ઉપર કપાય પણ થઈ જાય છે. હાથી હાથીમાં પણ અંતર હોય છે. એકની ઉપર ગધેડાની જેમ ભાર લાદવામાં આવે છે અને એકની ઉપર સોનાની ઘુઘરીઓવાળી કશખી ઝુલ નાખવામાં આવે છે અને આરતી ઉતારાય છે, પુલ ચઢાવાય છે. શ્વાન શ્વાનમાં અંતર હોય છે. એક શ્વાન ઘરમાં પેસતાં લાકડી ખાય છે અને એક તેના ઘણી સાથે પાલખીમાં કે ઘોડાગાડીમાં બેસે છે, ગાદી પર પણ બેસે છે. પક્ષી પક્ષીમાં પણ અંતર હોય છે. કાગડો બોલે છે ત્યારે તેને કાંકરો મારી ઉડાડાય છે અને કોયલ બોલે છે ત્યારે તે પૂંતય છે. એ તેનાં વચનમાવેનાં મહિમા છે. મનુષ્ય મનુષ્યમાં પણ અંતર હોય છે. એક રતનાદિકના આભૂષણોથી અલંકૃત રહે છે અને એકના હાથમાં લોહાની વીંટી પણ હોતી નથી. એકને સૌ પાસે બેસાડે છે અને એકનાથી સૌ છેડા રહે છે. એક રેશમી — હીરાગળા વસ્ત્રોનેજ નિત્ય પહેરે છે અને એકને પહેરવા ફાટેલ ધોતી ઉપણ હોતું નથી. એકને રાજસભામાં આગ્રહથી બોલાવાય છે અને એકને ઘરે ભારીને બહાર કાઢવામાં આવે છે. એક અન્નપૂજા સ્થાનમાં પણ સન્માન પામે છે અને એક બાળીતા સ્થાનમાં પણ સમાવે નથી — કોઈ રહેવા દેતું નથી. આ પ્રમાણે સર્વ જીવોમાં મોટું અંતર હોય છે તે ભોજરાજ કેમ સમજી શકતા નથી ? ”

આ પ્રમાણેની કહેવરાવેલી તમામ હકીકત સંજ્ઞાના માણસે ભોજરાજને કહી અને દુધતું કચોળું પતાસાં નાખેલું આગળ ધર્યું; એટલે ભોજરાજએ શરદાકુટુંબને ધારાનગરીમાં રહેવાને આદેશ આપ્યો. તે કુટુંબે પણ નગરમાં પ્રવેશ કર્યો. ભોજરાજએ કહ્યું કે— ‘તમને ન્યાં સ્થાન મળે ત્યાં જુશીથી નિવાસ કરો.’ શરદાકુટુંબ નગરમાં મધાન બેવા માટે ફરવા લાગ્યું. તેવામાં તેને એક બાગિકા મળી. શરદા કુટુંબે તેને પૂછ્યું કે— ‘હા હાલેન! તું કોની દીકરી છું ?’ એટલે તે બોલી કે—

‘તેની બતાવેલી પ્રતિમા

૧૫૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પર્વતાગ્રે રથો યાતિ, ભૂમૌ નિષ્ઠિતિ સારથિઃ ।

ચલતિ વાયુવેગેન, તસ્યાદં કુલવાલિકા ॥ ૧ ॥

‘ પર્વત ઉપર રથ ચાલે છે ને સારથી જમીન ઉપર રથો રથો ચલાવે છે. રથ વાયુવેગે ચાલે છે, તે સારથીની હું પુત્રી છું. ’ એટલે વિદ્વાનો સમજી ગયા કે- ‘ આ પ્રબાપતિ (કુંભાર) ની પુત્રી જણાય છે. ’ કુંભારનું ચક્ર અમુક પદાર્થ ઉપર ઉંચું રાખેલું ચાલે છે, કુંભાર જમીન ઉપર ઉભો રહે છે, ચક્ર વાયુવેગે ફરે છે, તેની એ પુત્રી છે.

આગળ ચાલતાં ખીજ એક બાળિકા મળી. તેને પૂછતાં તે બોલી કે-

અજીવા યત્ર જીવંતિ, નિઃશ્વસંતિ મૃતા અપિ ।

કુટુંબકલહો યત્ર, તસ્યાદં કુલવાલિકા ॥ ૨ ॥

‘ જ્યાં જીવ વિનાના પણ જીવે છે અને મૃત્યુ પામ્યા છતાં પણ શ્વાસ લે છે, તેમજ જ્યાં કુટુંબકળહ પ્રવર્ત્યા કરે છે તેની હું પુત્રી છું. ’ એ લુહારની પુત્રી છે એમ શારદા કુટુંબ સમજી ગયું. તે છોડીએ જીવ વિનાના જીવે છે ને શ્વાસ લે છે એમ કહ્યું તે લુહારની ધમણને માટે કહ્યું અને કુટુંબકળહ તો લોહા લોહાને માટે કહ્યો-લોહું તમે ને લોહા ઉપર લોહાના પ્રહાર પડે એ કુટુંબકળહ જાણવો.

આગળ ચાલતાં વળી એક બાળિકા મળી. તેને પૂછતાં તે બોલી કે-

શિરોહીના નરા યત્ર, દ્વિવાહુકરવર્જિતાઃ ।

જીવંતં નરં ભક્ષંતિ, તસ્યાદં કુલવાલિકા ॥ ૩ ॥

‘ જ્યાં મનુષ્યો માથા વિનાના હોય છે, જે બાહુ હોય છે પણ અંદર કર (હાથ) હોતા નથી અને જીવતા નરને જે ગળી જાય છે તેની હું પુત્રી છું. ’ આ ઉત્તરથી તેને દરજીની પુત્રી બની. દરજી અંગરખા કે કોટ બનાવે છે તેમાં મસ્તક હોતું નથી-જે બાંઘો હોય છે પણ અંદર હાથ હોતા નથી અને જીવતા માણસો પહેરે છે એટલે તેને કોટ ગળી જાય છે એમ સમજવું.

આગળ ચાલતાં ચોથી બાળા મળી તેને પૂછતાં તે બોલી કે-

જલમધ્યે દીયતે દાનં, પ્રતિગ્રાહી ન જીવતિ ।

દાતારો નરકં યાંતિ, તસ્યાદં કુલવાલિકા ॥ ૪ ॥

‘ પાણીમાં જે દાન દે છે, તેના લેનારા-જાનારા જીવતાં નથી અને દાન દેનાર દાતાર નરકે જાય છે. તેની હું પુત્રી છું. ’ આને માધીમારની પુત્રી બની; કારણ કે માધીલોકો પાણીમાં લોહાના કાંટા સાથે લોટ વિગેરેની ગોળી ભરીવી-

શ્રી હિતશિશ્નાના રાસનું રહસ્ય.

૧૧૫

ને પાણીમાં મૂકે છે, તેને ખાવા જનાર મચ્છ તે કાંટામાં ભરાઈ જવાથી મરણ પામે છે અને એવું પાપ કરનાર માછીમાર નરકે જાય છે. એ ભાવાર્થ સમજવો.

આવી રીતે જ્યાં કુંભાર, લુહાર, દરજી ને માછીમારની પુત્રીઓ પણ વિદ્વાન હતી એવા શહેરમાં ફરતાં ફરતાં તેઓ પેલા વ્યંતરવાળા ઘર પાસે આવ્યા અને તે ઘર ખાત્રી જોઈને તેમાં રહેવાનો વિચાર કરી અંદર પેઠા, એટલે અંદર રહેલો વ્યંતર બોલ્યો કે- ‘પ્રથમ મારા ચાર સવાલના જવાબ આપો, પછી અહીં રહો; નહિ તો ચાલ્યા જાઓ.’ આવેલ કુટુંબના મુખ્ય પુરૂષે કહ્યું કે- ‘કહો, તમારા ચાર સવાલ શું છે?’ વ્યંતર બોલ્યો- ‘જે સહુની પાસે હોય છે તે શું?’

શરદાકુટુંબ- ‘સુમતિ ને કુમતિ-એ સૌની પાસે છે. સુમતિ મુખ સંપત્તિ આપનારી છે અને કુમતિ દુઃખ આપનારી છે. પાણિનીય વ્યાકરણમાં જ્યાં એ પદ આવે છે ત્યાં એવો અર્થ કરેલો છે.’

આ અર્થ સાંભળી વ્યંતર રાજી થયો. પછી ખીજે સવાલ કહ્યો.

વ્યંતર- ‘આખા ગોત્રમાં એક પુરૂષ ભલો કહેવાય તે કેવો હોય?’

ઉત્તર- ‘જે આખા કુટુંબનો નિર્વાહ કરે તે એક પુરૂષ આખા કુટુંબમાં શ્રેષ્ઠ ગણાય. ખીજ દરિદ્રી જેવા કે જે પોતાનું પેટ પણ ભરી ન શકે તે શા કામના? કહ્યું છે કે-

ન જોઈએ તે લાખ, જોઈએ તે એકજ નહિ;

એક એકજ લાખ, લાખે મળે એકજ નહિ. ૧.

‘ન જોઈએ તેવા લાખ મળે અને જોઈએ તે એક પણ ન મળે. એક પણ એક લાખ જેવો હોય, તે એક લાખથી પણ ન મળે.’ વળી કહ્યું છે કે-

હંસાદરે બેસણું, ખગલા બેઠા વીશ;

જે કિરતારે વડા કિયા, તે શું કહી રીસ? ૨.

કયું કીજે અરહકડે, વહે જે ખારે માસ;

જળધર વરસે એકજ વડી, પૂરે જનની આશ. ૩.

કોળે ન ચઢ અરંડ તું, દેખી ગિર્યાં પત્ત;

કળહ વડકા જે ખમે, તે તો તરવર અત્ત. ૪

જે એક છતાં પણ લાખના પેટ ભરે છે, જે પુરૂષથી આંગણું શોભે છે તેજ એક ભલો છે. ” આ જવાબ સાંભળીને વ્યંતર પ્રસન્ન થયો.

તેણે ત્રીજો પ્રશ્ન કહ્યો કે- ‘વૃદ્ધોએ શું ન કરવું?’ તેના ઉત્તરમાં કહેવામાં આવ્યું કે- ‘વૃદ્ધોએ પરણવું નહીં; કારણ કે નાની આવેલી સ્ત્રી કોઈ યુવાનના પરિચયમાં આવે કે તરતજ તેની સાથે લુબ્ધ થઈ જાય છે. પછી

૧૫૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

તેને લઈને પેલો પુરૂષ ભાગી નય છે, એટલે લોકમાં ઇચ્છત ઘટે છે: માટે વૃદ્ધોએ ભૂલેચુકે પરણવાનો વિચાર કરવો નહીં.' આ જવાબ સાંભળી બ્યંતર પુશી થયો. પછી તેણે એથો પ્રશ્ન કર્યો કે—'જે ઘરમાં સ્ત્રી પુરૂષનું કામ કરે તેનું શું થાય ?'

શારદાકુટુંબ કહે કે—'તે કુટુંબ વિનાશ પામે. જે પુરૂષ ગુલ્મની વાત સ્ત્રીને કહે તે પુરૂષનું ઘર વિનાશ પામે.' આ પ્રસંગ ઉપર એક કોળીનું દૃષ્ટાંત છે તે આ પ્રમાણે—

અપૂર્ણ

સંવત્સરી અને ખમતખમણાના પત્રો.

મહેરબાન જૈન ધર્મ પ્રકાશના અધીપતિ સાહેબ !

નીચેની હકીકતને આપના પત્રમાં સ્થાન આપવા કૃપા કરશો.

સંવત્સરી ખમતખમણા સંબંધે જે પત્રો લખાય છે તે સંબંધમાં આલતા જમાનામાં હિહાપોહ થાય છે અને તે વાત સર્વ બંધુઓના બાણવામાં છે, છતાં થોડા વખત પછી પર્યુષણ પર્વ આવનાર હોઈ યાદદાસ્ત તાલ કરવા આ હકીકત બહાર કડું છું.

સંવત્સરી પ્રતિક્રમણ કરતાં જગતના ચૌરાશી લાખ જીવાયોનિ સાથે આપણે ખમતખમણા કરીએ છીએ. આ ખમતખમણા શુદ્ધ અંતઃકરણથી થતા હશે કે કેમ ? જે શુદ્ધ અંતઃકરણથી થતાં હોય તો પછી દરેક સ્થળે પત્રો લખવાનું પ્રયોજન શું ? આપણે ડાહ્યા અને બુદ્ધિશાળી ગણાતા હોવા છતાં રૂઢીના શુભામ બની ગાડરિયા પ્રવાહ માફક દેખાદેખીથી કાર્ય કરીએ છીએ; જૈન ધર્મ પાળનારને રાગદ્રેષની દૃષ્ટિ હોયજ નહિ. દરેક પ્રત્યે સમભાવ હોવો જોઈએ; છતાં જે ન્યૂનાધિકપણું હોય તો જૈન નામને આપણે સાર્થક કરતા નથી એમ મારું માનવું છે.

બંધુઓ ! આપને પૂછું છું કે—આવા પત્રો લખવા બેસો છો તે વખતે કેહના પ્રત્યે રાગ દ્રેષ કે વૈરવિરોધ હોય તેનો ત્યાગ કરો છો કે કેમ ? અને સામાના પ્રત્યે તસારો નિર્મળ પ્રેમ છે કે શી રીતે છે ? જે તેવો પ્રેમ ન હોય અને વિરોધભાવને વિસરો નહીં તો પછી પત્રો લખવાથી સાર્થક શું ? ભૂતકાળના આપણા વડિલો સરળ પરિણામી હતા અને તેઓનો અરસપરસ ભાતુભાવ હોઈ આવા પત્રો લખવાની રૂઢી નહોતી. આજકાલ આપણે કેવા બન્યા છીએ તે વિષે લખવા જરૂર નથી. પણ 'ઉપરથી અડી, લીતરડી રામજી બાણે' એ કથનાનુસાર બાહ્ય દેખાવમાં મશગુલ બન્યા, પરંતુ ધર્મના ખસ રહ્યાને

સંવત્સરી અને ખમતખમણના પત્રો.

૧૫૭

બાણી શક્યા નથી એમ જણાય છે.

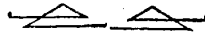
પૂજ્ય મુનિમહારાજે—આપે સંસાર ત્યાગી ઇન્દ્રિયો પર વિજય મેળવ્યો, સમ-ભાવના શીખરે ચઢ્યા, દરેક જીવ પ્રત્યે સમાન દૃષ્ટિવાળા હોવા છતાં આપને આવી ઉપાધિમાં 'કરાવાનું' કારણ શું? માત્ર બાહ્ય દેખાવમાં તણાઈ શ્રાવકો પાસેથી પૈસા કઢાવી નકાસું ખર્ચ કરાવવાનું આપને શું પ્રયોજન છે તે સમજી શકાતું નથી.

બહાલા બંધુઓ અને પૂજ્ય મુનિમહારાજે! વિચાર કરો, જમાનો બદલાતો બધું છે તે સાથે આપણે પણ વિચાર કરવાની આવશ્યકતા છે, તો પછી ખાસ વિચારપૂર્વક આ રૂઢી બંધ કરવી અને કરાવવી જોઈએ.

કાર્ત્ત્ત કવરની કીમત એવડી યઠ છે. રૂઢીથી લખાયેલ પત્રો જોઈને ફેંકી દેવાય છે અને પૈસા ખર્ચ ખાતે મંડાય છે. જો તેવા નિર્ણયક ખરચાતા પૈસાનો બચાવ કરી આપ ધર્મપ્રેમી કે દેશપ્રેમી હો તો તેવા માર્ગે તે વાપરી તેનો સદુપયોગ કરશો તો તે પૈસો બ્યાજ શીખે પાછો મેળવી શકશો; પરંતુ રૂઢીના રસ્તે ગયેલ પૈસાના બદલાની આશા રાખશો નહીં.

સદુ પ્રત્યે નમ્ર ભાવે આ હકીકત બાહેરમાં મૂકે છે. આશા છે કે વાંચનાર બંધુઓ દરેક ઠેકાણે આવા ખર્ચ કમી કરવા અને કરાવવા બનતી કોશીલ કરશે એવી આ એવકની વિનંતિ છે.

પુરૂષોત્તમ વીરચંદ સંઘવી. વનાળા.

શ્રી ઋષભદેવનું ચૈત્યવંદન.

અરિહંત નમો ભગવાંત નમો, પરમેસર જિનરાજ નમો;

પ્રથમ જિનેસર પ્રેમે પેળાત, સિદ્ધાં સઘળાં કાજ નમો.

અ. ૧

પ્રભુ પારંગત પરમ મહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો;

અજર અમર અદ્ભૂત અતિશય નિધિ, પ્રવચન જલધિમયક^૧ નમો.

અ. ૨

તિહુયણુ ભવિષ્યજન મનવંછિય-પૂરણુ દેવરસાલ^૨ નમો;

લગી લગી પાપ નસું હું ભાળે, કર જોડીને ત્રિકાળ નમો.

અ. ૩

સિદ્ધ બુદ્ધ તું જગ જન સજ્જન, નયનાનંદન દેવ નમો;

સકળ સુરાસુર નરવર નાયક, સારે^૩ અહોનિશ સેવ નમો.

અ. ૪

તું તિથંકર સુખકર સાહિબ, તું નિઃકારણ બંધુ નમો;

શરણાગત ભવીને હિતવત્સલ, તુંહી કૃપારસ સિંધુ નમો.

અ. ૫

૧ જન શાસ્ત્રજ્ઞી સમુદ્રન ગ્રંથ પમાડવામાં ચંદ્ર સમાન. ૨ દેવવ્રક્ષ-કલ્પ વ્રક્ષ. ૩ દરેક.

૧૫૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કેવલ જ્ઞાનાદર્શ ^૧ દર્શિત- લોકલોકના સ્વભાવ નમો.	
નાશિત સકળ કલંક કલુષગુણ ^૨ , દુરિત ઉપદ્રવભાવ નમો.	અ. ૬
જગચિંતામણિ જગગુરુ, જગહિતકારક જગજનનાથ નમો;	
ધાર અપાર ભવોદધિતારણ, તું શિવપુરનો સાથ નમો.	અ. ૭
અશરણ શરણ નિરાગ નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો;	
ઔધિ દીધો અનુપમ ^૩ દાનેસર, જ્ઞાનવિમલ સૂરીશ નમો.	અ. ૮

અર્થ.

અરિહંતને નમસ્કાર થાયો, ભગવંતને, પરમેશ્વરને, જિનરાજને નમસ્કાર થાયો. પ્રથમ જિનેશ્વર ઋષભદેવને પ્રેમવડે જોવા માત્રથી અથવા તેઓ આપણી સામે પ્રેમવડે જોવે તેથી સર્વ કાર્ય સિદ્ધ થાય છે એવા પ્રભુને નમસ્કાર થાયો. ૧. પ્રભુ (સમર્થ), પારંગત (ભવના પારને પામેલા), પરમ મહોદયવાળા, અવિનાશી, અકલંક (કર્મકલંકથી રહિત), અજર (જરા રહિત), અમર (મૃત્યુ રહિત), અદ્ભુત અતિશયોના નિધાન (સ્થાન) એવા અને પ્રવચન તે જૈનશાસન તદ્દુપ સમુદ્રને ઉલ્લસિત કરવામાં મૃગાંક (ચંદ્ર) સમાન એવા પરમાત્માને નમસ્કાર થાયો. ૨. ત્રણ ભુવનના ભગ્ય જીવોના મનોવાંછિત પૂરવાને કટપવૃક્ષ સમાન એવા પ્રભુને ચરણે હું લગી લગી નમસ્કાર કરું છું. હે ભગ્યો ! તમે પણ હાથ જોડીને તેમને ત્રિશાળ નમસ્કાર કરો. ૩. સિદ્ધ, શુદ્ધ, જગતમાં રહેલા સજ્જન મનુષ્યોના નેત્રને આનંદ પમાડનારા હે દેવ ! તમને નમસ્કાર કરું છું. વળી સર્વ ગુર અગુરને મનુષ્યોના નાયક (છંદ્રા અને રાજાઓ) જેમની અહોનિશ (રાત્રિદિવસ) સેવા કરે છે તેમને નમસ્કાર થાયો. ૪. હે પ્રભુ ! તું તીર્થંકર છો, સુખકર સાહિબ -- સુખને આપનાર સ્વામી છો, નિષ્કારણ બંધુ છો અને શરણે આવેલા ભગ્ય જીવોના હિતવત્સલ -- હિત ને વાત્સલ્ય કરનારા છો, તેમજ કૃપારસના સમુદ્ર છો, એવા હે પ્રભુ ! તમને નમસ્કાર થાયો. ૫. કેવળજ્ઞાનરૂપ આદર્શવડે લોકલોકના સ્વભાવ દેખી રહ્યા છો એવા આપને નમસ્કાર થાયો. વળી જેમના સકળ કલંકોને કલુષભાવ નાશ પામ્યા છે એવા અથવા ભગ્ય જીવોના સર્વ કર્મકલંકોનો તેમજ કલુષિત ભાવનો નાશ કરનારા, વળી દુરિત (પાપ)થી ઉત્પન્ન થયેલા ઉપદ્રવોનો પોતે નાશ કરનારા એવા તમને નમસ્કાર થાયો. ૬ જગતમાં ચિંતામણિરત્ન ગ્રમાન (વાંછાપૂરક), જગતના ગુરુ, જગતના હિત કરનાર અને જગતમાં રહેલા મનુષ્યોના

૧ કેવળજ્ઞાનરૂપ આદર્શ-કાયવડે. ૨ કર્મરૂપ કલંક અને માફા અવ્યવસાયના સમુદ્રનો નાશ કરનાર. ૩ ઉપગા રહિત-અનુપમ એવી ઔધિ-સગદિત.

શ્રી ઋષભ દેવનું ચૈત્યવંદન.

૧૫૬

નાથ એવા હે પ્રભુ ! તમને નમસ્કાર. હે સ્વામી ! તમે ઘોર (ભયંકર) અને અપાર એવા આ ભવસુદ્રમાંથી તારનાર છો અને મોક્ષનગરે જવાના સાર્થ-વાહુ છો. તમને હું નમસ્કાર કરું છું. ૭ અશરણના શરણુ, વીતરાણ, નિરંજન (કર્મરૂપ અંજન વિનાના), સર્વ ઉપાધિ વિનાના અને જગતના ઇશ (સ્વામી) ! તમને નમસ્કાર થાયો. હે પ્રભુ ! આપ મોટા દાનેશ્વરી છો, તેથી મને અનુપમ એવી બોધિ (સમક્રિત) આપો. આપ જ્ઞાનવડે નિર્મળ છો અને પૂજ્ય જનોમાં શ્રેષ્ઠ છો, તેવા આપને નમસ્કાર થાયો. આમાં કર્તાએ પોતાનું જ્ઞાનવિમળસૂરિ એવું નામ સૂચવ્યું છે. ૮

શ્રી સિદ્ધાચળનું ચૈત્યવંદન.

(અર્થ સહિત.)

વિમલ કેવલ જ્ઞાન કમલા^૧, કલિત ત્રિભુવન હિતકર;
સુરરાજસંસ્તુતચરણપંકજ, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૧
વિમલ ગિરિવર શૃંગમંડન, પ્રવર ગુણગણ ભૂધર;
સુર અસુર કિન્નર કોડિ સેવિત, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૨
કસ્તૂરી નાટક કિન્નરીગણ, ગાય જિનગુણ મનહર;
નિર્જશવલી^૨ નમે અહોનિશ, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૩
પુંડરીક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોડી પાણુ મુનિ મનહર;
શ્રી વિમલ ગિરિવર શૃંગ સિધ્ધા, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૪
નિજ સાધ્ય સાધક સુર મુનિવર, કોડિનંતપ એ ગિરિવર;
મુક્તિરમણી વર્ધા રંગે, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૫
પાતાલ નર સુરલોકમાંહી, વિમલ ગિરિવરતોડ પર;
નહિ અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૬
એમ વિમલ ગિરિવરશિખર મંડન, દુઃખવિહંગુ ધ્યાઈએ;
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિને^૩ પાઠએ. ૭
જિત મોહ કોહ વિછોહ નિદ્રા, પરમપદસ્થિત જયકર;
ગિરિરાજસેવાકરણુતત્પર, પદાવિજય સુહિતકર. ૮

૧ નિર્મળ કેવલજ્ઞાનરૂપી લક્ષ્મીને વરેલા, ત્રિલોકવાસી સહુને હિતકારી અને ઇન્દ્રોએ જેના ચરણકમળ સેવ્યા છે એવા આદીશ્વર પ્રભુને નમસ્કાર.

૨ વિમલાચળ તીર્થરાજના શિખરને શોભાવનાર, શ્રેષ્ઠ ગુણરત્નોના ધારક અને કરોડો ગમે દેવ, દાનવ ને કિન્નરોવડે સેવાયેલા આદીશ્વર પ્રભુને નમસ્કાર.

૧ જ્ઞાનરૂપી લક્ષ્મી. ૨ દેવતાઓની શ્રેણી. ૩ પાંચ કોડ. ૪ શૂરવીર. ૫ અનંતી કોડ. ૬ ગિરિરાજ યશી. ૭ મોક્ષને.

૧૬૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૩ કિત્તરીઓ ન્યાં નાટક-નાટારંગ કરતી પ્રભુના શુભગાન કરે છે અને દેવોના સમૂહો સદા પ્રભુને પ્રભુમે છે તે આદીશ્વર પ્રભુને નમસ્કાર.

૪ પાંચ કરોડ મુનિઓ સંગાથે પુંડરીક ગણધરે (પ્રભુની અનુમતિથી) વિમળાચળ ઉપર આજ્ઞાણ કરી આત્મકલ્યાણ સાધ્યું-સુંદરમોક્ષપદ વર્ષો તે આદીશ્વર પ્રભુને નમસ્કાર.

૫ આત્મકલ્યાણ આધનારા કરોડોગમે શૂરા મુનિવરો જેના આલંબને રત્નત્રયીતું આરાધન કરીને સહજે શિવસુંદરીને વર્ષો તે આદીશ્વર પ્રભુને નમસ્કાર.

૬ ત્રણે ભુવન-સ્વર્ગ મૃત્યુ ને પાતાળમાં વિમળાચળથી ચડિયાતું કોષ ખીજું તીર્થ નથી એમ તીર્થના નાયક સ્વમુખે કહે છે તે શ્રીઆદીશ્વરપ્રભુને નમસ્કાર.

૭ એ શ્રી વિમળાચળ તીર્થરાજના શિખરને શોભાવનાર, દુઃખ દારિદ્રને ચૂરનાર શ્રીપરમાત્મપ્રભુનું ધ્યાન ધરીએ અને પરમાત્મ સમાન નિજઆત્માનું (અવરાયેલું-ઢંકાયેલું) સ્વરૂપ પ્રગટ કરવા નિમિત્તેજ સાચું લક્ષ્ય સાધીને એવું ધ્યાન ધરીએ તો પરમાત્મદશા પામીએ.

૮ મોહ, ક્રોધ, વિશ્વેશ અને નિદ્રા-આજ્ઞસ વિકથાદિ પ્રમાદને છતીને જે ભગ્યાત્મા પરમપદ-મોક્ષ પમાડનાર શ્રીવિમળાચળ તીર્થરાજની સેવા કરવામાં તત્પર રહે છે તે ઉત્તમ પ્રકારે સ્વહિત સાધી શકે છે. એમ પદ્મવિજયજી મહારાજ આ ગિરિરાજને આદીશ્વર મહારાજના ચૈત્યવંદનમાં સ્તવે છે. એવું લક્ષ્ય જાણત થાઓ ! —ૐ— ઇતિશમ.

લગ્નપ્રસંગના રહસ્યમય મુદ્રાલેખો.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ-૬૪ થી.)

ખડું લગ્ન શું છે ? :-લગ્ન પ્રાણવિકાસનું વ્રત છે. સ્વર્ગપંથનું પગથિયું છે.

માનવ બાલનો ધર્મ્ય માર્ગ છે, પરણવું એટલે પ્રભુતામાં પગલાં પાડવાં છે.

વર કોણ ? -આત્મા ઓળખે તે વર, ને ન ઓળખે તે પર.

કન્યા કેવા વરની વાંચના કરે છે ? :-

નહિ અધુરો નહિ સમોવડો, પણ પ્રાણેશ્વરજીવન નિયંત્રા,

જેના આદેશગમ ઉચું જોઈ, નેત્રધારી પ્રણય તો કરું.

સંસારસાગરમાં મ્હારી નૌકા, જેના કરકોશલ્યમાં ધરું,

એવો રસવીર નાવિક, મ્હારો આત્મજેતા યશસ્વી સ્વામિન.

મ્હારો આશાકેન્દ્ર હૃદયનાથ, મ્હારો પૃથ્વી ઉપરનો પ્રભુ,

અહોરાત્ર નમન કરવા, પ્રેમથાળ ભરી પૂજવા, મ્હારે ગૃહદેવ જોઈએ છે.

સમપદીના સાત મંત્રોના અર્થ:-(આ મંત્રો કોણ સમજે છે ?)

મ્હારો આત્મા ત્હારો આત્મા સાથે જોડું છું,

જૈન ભાઈઓ જાગશે કે ?

૧૬૧

મહારા પ્રાણ તહારા પ્રાણ સાથે જોડું છું.

મહારાં અસ્થિ તહારાં અસ્થિ સાથે જોડું છું.

મહારૂં માંસ તહારા માંસ સાથે જોડું છું.

મહારી ત્વયા તારી ત્વયા સાથે જોડું છું.

ભર્તા સંતુષ્ટ ભાર્યાથી, ભાર્યા ભર્તાથી તેમજ;

સદાયે કુળમાં જેહ, ત્યાંજ કલ્યાણ શાશ્વત.

છેવટની શીખામણ:—

ઓ સ્નેહના દુદ્ધ ઉજવળ પુત્ર પુત્રી,

મા બૂલશે કદી તમે નિજ કુળધર્મ;

સંચું તહમારું સહુ ભદ્રજ સ્નેહલગ્ને,

ને લગ્ન સ્નેહમાંહી દિવ્ય વિલાસ શોભા.

—:~~~~~:—

ન્યતિલાલ છબીલદાસ.

જૈન માઈઓ જાગશે કે ?

જમાનાની બલિહારી છે. આપણા શાસ્ત્રો પણ ફરમાવે છે કે દેશ, કાળ અને ભાવને માન આપીને ચાલવું. કોણ જાણે અમારા વડીલોના મનમાં શું એ વાત આવી હશે કે જેથી લવિષ્યનો વિચાર કર્યા વગર કચ્છી દશા વીશા ઓસવાળ જૈન ભાઈઓ સાથે જ્ઞાતિભોજનવ્યવહાર બંધ કર્યો હશે? કદાચ તે વખતે તેમના મનમાં ગમે તે કારણો હશે, પરંતુ જ્યારે જમાનો પોકારી પોકારીને કહી રહ્યો છે કે 'તમે જોકય કરો' તમારી અધોગતિનું કારણજ તમારી આપસની કૂટ છે. સેંકડો વરસો થયા હિંદુ મુસલમાન નાહક લડી મરતા હતા અને પારણામ એ આવ્યું કે તે બન્ને કોમ પાયમાલ થઈ ગઈ. એક જમાનો હતો કે જ્યારે મુસલમાન બાદશાહો પૂર્ણ સત્તાવાન હતા; તેમજ એક જમાનો હતો કે હિંદુઓનું રામરાન્ય હતું. આ પણ જમાનો છે કે જેમાં એ બન્ને કોમ શુલાભીમાં સળગી રહી છે. તેમજ એક જમાનો હતો કે જૈનો રાન્ય કરતા હતા, જૈનો મોટા મોટા અમાત્યો હતા, આ જમાનો છે કે જૈનો રાજ કાજમાં શું સમજે? થોડા નાના નાના હિંદુ મુસલમાન રાજાઓ છે, પરંતુ તેઓ તો સામાન્ય પ્રજાજનના કરતાં વધારે શુલાભીમાં સળગાયેલા છે. આટલી પ્રસ્તાવના કર્યા બાદ હું મારા મૂળ વિષય ઉપર આવું છું.

કચ્છી દશા વીશા ઓસવાળ જૈન ભાઈઓ મોટી મોટી બાદશાહી સંખાવતો-ને માટે જગપ્રસિદ્ધ છે. સિદ્ધગિરિ ઉપર શેઠ કેશવજી નાયકની ટુંક, આઘી-શાન ધર્મશાળાઓ, બાળાશ્રમો સાક્ષી પૂરે છે. તેમજ કરોડોના વ્યાપારમાં આ ભાઈઓ એકા ગણાય છે. આવી માતબર કેમથા બીજા જૈન ભાઈઓને જુદા

રહેવું કેમ પરવડે છે, તેની સમજ પડતી નથી. આજે આપણાં લગભગ બધાં તીર્થો ભયમાં આવી પડ્યા છે. અમારા વડીલોએ આવા કરોડોની કિંમતના દેવાલયો અમોને વારસામાં આપ્યા છે, જે જોઈને દુનિયાના મુસાફરો હેરાત પામે છે. તેવા દેવાલયો બનાવવાની અમારામાં તાકાત છે? બનાવીએ તો શું પણ તે સાચવવાની પણ અમારામાં તાકાત છે? હરગીજ નહી, છતાં અમારા જીવનજનો પાર નથી.

જૈન ભાઈઓ, હવે તો ચેતો, હવે તો અધોગતિની અવધિ ઘટી છે, હજુ પણ નહિ ચેતીએ તો દુનિયામાં આપણી હસ્તી પણ રહેવી મુશ્કેલ છે. હવે તો આપસઆપસના મતભેદો છોડી દો. આપણા મુંબઈ ભાઈબાળાના મંદિરની કરોડ રૂપિયાની કિંમતની જમીન ઈમ્પ્રુવમેન્ટ ટ્રસ્ટે છીનવી લીધી છે, ગીરનારજી ઉપર આપણી માલીકીનો બંગલો નવાબસાહેબે છીનવી લીધો છે, કાંકરેલીના જૈન દેવાલયના મૂર્ખ લોકોએ ચૂરેચૂરા કરી નાખ્યા છે, શ્રી સિદ્ધગિરિ ઉપર પાલીતાણુના કાંકરસાહેબ ન ઈચ્છવા જોગ દબલગીરી કરી રહ્યા છે, શ્રી આબુજી ઉપર આપણો સીધો રસ્તા ગોરાદેવો પચાવી ગેઠા છે અને આપણને આપણા લગાચા લઈને ડુંગરના આડા રસ્તે જવું પડે છે. આ કરતાં વધારે અધોગતિ શું હોઈ શકે? આપણે હિંદુસ્તાનની તમામ કોમમાં એક અચગણ્ય વેપારી કોમ ગણાવાનો દાવો કરીએ છીએ, છતાં આપણી આવી ખુરી દશાનો એક પગવાર પણ વિચાર કર્યો છે? હવે સમય પાકી ગયો છે, એકય કરો, એકય કરો, દશા વીશા એસવાળ ભાઈઓ સાથે મસલત ચલાવો. સંપ કરો. તમો મોટી મોટી મીલો ચલાવો છો, કરોડોના ઝવેરાતના વેપાર કરો છો, તો શું તમે પોતાના ઘરનો ઝગરો દૂર ન કરી શકો? શેઠ નરોત્તમદાસ ભાણુજી, શેઠ અંબાલાલ સારાભાઈ, તમો સુધારક છો, વિલાયતની મુસાફરી કરી છે, મોટા દીલવાળા છો, તમારા ઉપર લક્ષ્મીદેવી તેમજ સરસ્વતીદેવીની સંપૂર્ણ કૃપા છે, તમો ધારો તે કરી શકો તેવા છો, તમો મહાત્મા ગાંધીના ભક્ત છો, છતાં પણ આપણા પોતાના ઉદ્ધારનો વિચાર પણ તમારા મનમાં નથી આવતો? લાલભાઈ ગયા, મનસુખ ભાઈ ગયા, હવે અમે અમારી દ્રષ્ટિ તમારા ઉપર ન ફેંકીએ તો કોના ઉપર ફેંકીએ? કુંવરજીભાઈ કે જમનાભાઈ શેઠ તો હવે વૃદ્ધ થયા છે, છતાં આપના મતમાં તો તેઓ ઉભાજ રહેશે, માટે સમય જોગણી હવે કોમસેવાના કામ કરો, સોનામાં સુગંધ મળશે. તમારી સુવર્ણમય કીર્તિ દીધી નીકળશે.^૧

શા પોપટલાલ ત્રિભોવનદાસ.

ઓ. સે. જૈન યુવક મંડળ.

૧ તા.-૬.-૧૯૬૧ની જરૂર નથી કે આ એસવાળ ભાઈઓ અન્ય જૈન ભાઈઓ કરતાં ચારિત્ર કે આચરમાં કોઈ પણ રીતે ઉતરતા નથી.

હિતશિક્ષા.

૧ “એકડે એક ને બગડે બે” અર્થાત્ એકથી થાય તેવા કાર્યમાં બે મનુષ્ય પડે તો તે કાર્ય ચોક્કસ બગડેજ, માટે કોઈ પણ કાર્યમાં બે જણુએ તો પડવું જ નહીં.

આનો સાર એ નથી કે બીજાની સહાય ન લેવી, જે કાર્ય પોતાથી અને તેણે ન હોય તેમાં ખુશીથી બીજાની સહાય લેવી, પણ ઇર્ષ્યા તરીકે એકે કામ શરૂ કર્યું તો બીજાએ પણ તે કાર્ય હાથ ધરવું નહીં. એવો આ હિતશિક્ષાનો સાર છે.

૨ ‘પંચેપદેશે પાંડિત્ય તજી દેવું.’ અર્થાત્ પરને ઉપદેશ દેવામાં પંડિત ન બનવું. પોતે કયાં પછી તે કાર્ય વિષે બીજાને કહેવું. બીજાને કરી દેખાડવું. આવી સન્નમોની રીતિ હોય છે.

૩ ઉત્તમ જનોએ આ સંસારની સ્થિતિ સમજીને શું વિચાર કરવો તે કહે છે-

માટે મનમાં સમજીને, વિચારીને કર વેતં;

કયાંથી આનંદો કયાં જવું?, ચેત! ચેત! નર ચેત!

૧

શુભ શીખામણ સમજીને, પ્રભુ સાથે કર હેતં;

અંતે અવિચળ એજ છે, ચેત! ચેત! નર ચેત!

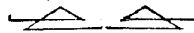
૨

વહોરા. રાજપાળ મગનલાલ ખાખરેચ્છી.

—:—:—:—

એક પ્રશ્ન.

કોઈ વ્રતધારી શ્રાવિકાને ધાવણું બાળક હોય અને તે પુત્રી હોય તો તેને પૌષધમાં ધવસવાય કે નહીં? જો ન ધવસવાય તો તેનાથી પૌષધ યદ્યશક્તા નથી અને દરવર્ષે અમુક સંખ્યામાં પૌષધ કરવાનો તને નિયમ છે તેનો ભંગ થાય છે. તેનું શું કરવું? કોઈને બાળક સોંપાય તેવી સ્થિતિ નથી. બાળક બીજા પાસે રહે તેવું પણ નથી. ઉપરાંત બાળક પુત્ર હોય તો શું કરવું? આ પ્રશ્નનો ઉત્તર સુનિમહારાજ કે સૂરીશ્વરશયે જૈનધર્મ પ્રકાશના તંત્રી ઉપર લખી મોકલવા કૃપા કરવી.

એક શ્રાવિકા.

એક સાવચેતી.

હાલ ચાંદીના સિદ્ધચક્ર બનાવવાની પ્રવૃત્તિ બહુ વધી ગઈ છે, કોઈ કોઈ તો ચાંદીના પ્રતિમાશુ અને અષ્ટભાંગજીક પણ બનાવે છે. પ્રથમ તે પંચધાતુ પીતલ વિગેરેના બનતા હતા, તેમાં જોખમ ન હતું; આમાં જોખમ છે. ઘણી જગ્યાએથી ચોરાઈ જવાના ખબર આવે છે અને તેને પરિણામે તેની મહા આશાતના થાય છે. તેથી પ્રથમ પ્રમાણે પંચધાતુના બનાવાય તો શ્રેષ્ઠ છે. ચાંદીના બનાવનારા બંધુઓના તો શુભ ભાવ છે, દ્રવ્યનો વ્યય પણ વિશેષ કરે છે, છતાં ઉપરના કારણથી આ બાબતમાં સાવચેતી રાખવા માટે લખવાની જરૂર પડી છે. સન્નમો તેનો ચોખ્ખો ઉપયોગ કરશે.

પુસ્તકોની પહોંચ.

૧ આયુ જૈનમંદિરોકે નિર્માતા.

આ નામની બુક પંન્યાસજી શ્રી લલિતવિજયજી મહારાજે તૈયાર કરેલી તે શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા અંગાલા તરફથી છપાઈને પ્રગટ થઈ છે. બુકની અંદર ઘણી હકીકતો આવશ્યકતાવાળી સમાવેલી છે. અર્જુનગિરિ કલ્પ આપ્યો છે. ખાસ કરીને વિમળશાહ ને વસ્તુપાળ તેજપાળને અંગે ઘણું લખાણ છે. પ્રાસંગિક ખીજ બહુ વાતો આપી છે. ખાસ વાંચવા લાયક છે. ભાષા હિંદી છે. ટાઈપ શાસ્ત્રી છે. કિંમત આઠ આના છે. ભાવનગર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભામાંથી પણ મળી શકશે.

૨ સિંદુર પ્રકર કિંવા સૂક્તસુકતાવળી.

આ શતાર્થિક શ્રી સોમપ્રભસૂરિકૃત કાવ્ય કે જેમાં દરેક વિષયપર ચાર ચાર વૃત્ત આપેલા છે, તે ગુજરાતી અર્થ સાથે તૈયાર કરીને શ્રી મુંબઈ પ્રનાલાલ જૈન હાઈસ્કુલના ધાર્મિક શિક્ષક શાહ માવજી દામજીએ બહાર પાડેલ છે. અંદર કર્ત્તાનું ચરિત્ર આપ્યું છે. શ્લોકોનો અકારાદિકમ બતાવ્યો છે અને આ કાવ્યમાં આપેલા બુદ્ધ બુદ્ધ ૧૩ વૃત્તોના લક્ષણો શ્રુતગોધમાંથી આપ્યા છે. તેના અર્થો પણ આપ્યા છે. કિંમત પાંચ આના રાખી છે. પ્રયત્ન ઉત્તમ છે. ખીજ આવૃત્તિ વખતે હજુ વધારે લક્ષ્ય આપીને સુંદર બનાવવા યોગ્ય છે.

૩ નમોઝ્કાર ને કરેમિભંતે.

આ બે સૂત્રો સંબંધી ઘણી હકીકતોનો સંગ્રહ કરીને આ બુક પરબુદ્ધસ ખેચરદાસ પારેખે તૈયાર કરી છે અને શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ગ્રંથાવળીના સેક્રેટરી વક્રીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદે પ્રગટ કરી છે. બાણવા લાયક ઘણી હકીકતોનો સમાવેશ કર્યો છે. કિંમત રાખવામાં આવી નથી. નમસ્કારના સંબંધમાં પ્રારંભના ૩૬ પૃષ્ઠમાં પ્રશ્નોત્તર રૂપે ઘણી હકીકત આપી છે. ત્યારપછી પર પૃષ્ઠમાં કરેમિભંતેને લગતી હકીકત બુદ્ધ બુદ્ધ મથાળા નીચે લખી છે. તેમાં સામાયિકનું સ્વરૂપ બહુ સારી રીતે સમાવ્યું છે. વાંચવા સમજવા મનન કરવા લાયક છે.

૪ ભારતકીર્તન અને ૫ હિંદુસંસાર ચિત્ર.

આ બે બુકો જેના લેખક મોરખી નિવાસી વજ્રભજી ભાણજી મહેતા છે, તેના પ્રકાશક બુદ્ધ બુદ્ધ ગૃહસ્થ છે. બંને બુકો વાંચવા લાયક છે. આપેલા નામને શોભાવે તેવી છે, બંને બુક પદ્યઅંધ રચનાવાળી છે. પહેલી બુકની કિંમત ચાર આના રાખી છે, ખીજ બુકની કિંમત રાખવામાં આવી નથી. ખીજ

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૧૬૫

બુકમાં મોરખીના દાનવીર શેઠ અંબાવીદાસ ડોસાણીનો ફોટો અને તેનું ચરિત્ર આપવામાં આવેલ છે. તે સાથે તેમણે કરેલી લાખ રૂપીઆ ઉપરાંતની સખાવતનું લીસ્ટ આપવામાં આવ્યું છે. તે દ્રવ્યવાનોને માટે અનુકરણીય છે. અમને એ બંને બુકો જ્યોતિલાલ છપીલદાસ તરફથી ભેટ મળી છે તે આભાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

૬ સુબોધ ભજન સંગ્રહ.

આ બુક સંઘવી પુરુષોત્તમ વીરચંદ વંનાળાવાળાએ પોતા બનાવીને પ્રસિદ્ધ કરી છે. ભજનો અસરકારક છે. વાંચવા લાયક છે. પૃષ્ઠ ૪૮ છે. કિંમત ચાર આના રાખી છે, પણ જૈનધર્મપ્રકાશના ગ્રાહકોને માત્ર પોસ્ટેજનો અરથો આનો મોકલવાથી મોકલવા લખે છે.

૭ ધર્મપરીક્ષા ગ્રંથ. સટીક.

શ્રીમદ્દશોવિજય ઉપાધ્યાય વિરચિત આ ગ્રંથ સ્વોપજ વિવરણવાળો હોવાથી ઘણાજ ઉપયોગી છે. ખાસ વાંચવા લાયક છે. અનેક બાબતોના શા-આધાર સાથે ખુલાસા કર્યા છે. પડિત ભગવાનદાસ હરખચંદ શોધેલ છે અને શ્રી પાટણ હેમચંદ્રાચાર્ય સભાએ છપાવેલ છે. કિંમત લખી નથી. પ્રયાસ ઉત્તમ કર્યો છે પણ છાપનાર પ્રેસે તેને સફળ થવા દીધો નથી. ઘણા ટાઇપો ઉઠ્યા નથી. આ બાબતમાં હવે પછી બહુ સાવધાની રાખવાની જરૂર છે. સંસ્કૃતના અભ્યાસીને આ ગ્રંથ ખાસ વાંચવાની ભલામણ કરીએ છીએ.

૮ કેળવણીના અખતરા.

આ બુક શ્રી દક્ષિણામૂર્તિ ભવન, ભાવનગર તરફથી બહાર પડેલ છે. તેની અંદર કેળવણીને લગતી ઘણી હકીકતો સમજાવી છે, કેળવણીની વૃદ્ધિના ઇચ્છકોએ ખાસ વાંચવા લાયક છે. ખરી કેળવણી શેનું નામ? તે આ બુક વાંચવાથી સમજી શકાય તેમ છે. પ્રયાસ સ્તુત્ય છે. કેળવણીને અંગે આ ખાતું બહુ સારું કામ કરે છે. કામ કરનાર બંધુઓ નિઃસ્વાર્થ પ્રયત્નશીલ હોવાથી અમે તે ખાતાની ફોટો છવિછીએ છીએ.

૯ જ્યોતિષ સાર સંગ્રહ. પ્રાકૃત.

હિંદી અનુવાદ સહિત.

આ નાનો સરખો પણ ઉપયોગી ગ્રંથ પડિત ભગવાનદાસ જૈને હિંદી અનુવાદ કરીને બહાર પાડ્યો છે. ગ્રંથકર્તાએ પોતાનું નામ જણાવેલ નથી, પરંતુ મંગળાચરણ ઉપરથી જૈન જણાય છે. જ્યોતિષ વિષયના જ્ઞાસુઓને પ્રવેશક છે, ઉપયોગી છે, કિંમત બાર આના રાખી છે. અનુવાદક પાસેથી ખીકાનેરમાં મળી શકે છે.

૧૬૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૧૦ શ્રી અપ્તાપદ તીર્થ પૂજા.

તુનિસજ શ્રી વલ્લભવિજયજીની બનાવેલી આ પૂજા હાલમાં શ્રી હંસ-
વિજયજી ક્ષી લાડખેરી અમદાવાદ તરફથી બહાર પાડવામાં આવી છે. પૂજા
બહુ સુંદર બની છે. દેરાસરમાં ખાસ ભણાવવા લાયક છે. કિંમત રાખી નથી.

૧૧ શ્રી પદ્મવિજયજી કૃત નવપદની પૂજા તથા

શ્રી રૂપવિજયજી કૃત પંચકલ્યાણકની પૂજા

આ બે પૂજા શ્રાવિકાવર્ગને ભણાવવામાં બહુ અનુકૂળ પડતી હોવાથી ગુરૂણીજી
લાભશ્રીજીના ઉપદેશથી શ્રાવિકાબાઈ હરકોરે ભાવનગરમાં છપાવી છે. શ્રાવિકા-
વર્ગે સહાય આપી છે. ભેટ આપવામાં આવે છે. કિંમત રાખેલ નથી.

જૈન બંધુઓ ! સહાય આપો.

શ્રી મુંબઈમાં ચાલતા શ્રીવર્ધમાનતપ આયંબીલ ખાતાનો સં. ૧૬૭૮ના જેઠશ્રી
સં. ૧૬૭૯ના બીજા જેઠ મુધીનો હીસાબ ને રીપોર્ટ મંજુર કરવા અચાહ શુદ્ધિ
૧મે મળેલી મીટીંગનો હેવાલ અમને મળ્યો છે. તે ઉપરથી અધિક માસ
સહિત તેર માસમાં સદરહુ ખાતામાં રૂ૩૪૦૦ નો ખર્ચ થયાનું જણાય
છે; અને સદરહુ ખાતું નીભાવવા માટે ત્રીશ હજાર લગભગનું ફંડ થયું છે.
તેના વ્યાજ ઉપરાંત બીજી સહાયો મળ્યા કરે છે. આ ખાતુંજ એવું છે કે
એમાં સહાય મળ્યાજ કરે. આ મીટીંગ વખતે પણ ઉદારદીલ શેઠ મોતીલાલ
મુળજીભાઈએ રૂ૫૦૧) આપવાની પહેલ કરવાથી રૂ૧૧૮૬)ની સહાય મળી છે
આ ખાતાની શરૂઆત નો સં. ૧૬૭૭માં કરવામાં આવેલ છે, પરંતુ સં. ૧૬૭૮ના
વૈશાખ સુધી તો શેઠ અમીચંદ છોગમલજી તરફથી ખચ આપવામાં આવેલ છે.
ભારપછીથી શ્રી સંઘ તરફથી એક વ્યવસ્થાપક કમીટી નીમીને આ ખાતું
ચલાવવામાં આવે છે. તેના સેક્રેટરી શ. રા. ચીમનલાલ જેશંગભાઈ પટવા
છે. અમે એ ખાતાની ઉત્તતિ ઇચ્છીએ છીએ અને યથાયોગ્ય સહાય આપવા
જૈન બંધુઓને સૂચના કરીએ છીએ.

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ગ્રંથ. ચૂળ. ભાગ ૪ થો. સ્થાન ૧૯૫૧૨૪.

કિંમત ત્રણ રૂપીઆ.

આ ભાગ હાલમાં બહાર પડ્યો છે. એમાં એ ગ્રંથ પૂર્ણ થયો છે, એની અંદર સહાય બીલકુલ મેળેલી નથી. છતાં અનેક સંસ્થાઓને તેમજ મુનિ-મહારાજને અને સાધ્વીજીને ભેટ અપાયેલ છે. જે મંગાવે તે સર્વને ભેટ આપવાનું બની શકતું નથી, તેથી કેટલાક મુનિરાજને ખોટું લાગવા જેવું થાય છે, પણ અમે નિરૂપાય છીએ. લાઠી મેમ્બરનો કિંમતમાં એક રૂપીઆ ઓછો લેવામાં આવે છે. પોસ્ટેજ આઠ આના લાગે છે. બહુજ ઉપયોગી છે.

શ્રી ત્રિપદિ શલાક પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતરના દશે પર્વ મળી શકે છે.

દરેક જૈન બંધુએ રાખવા લાયક છે.

વિભાગ ૧ લો. પર્વ ૧-૨ શ્રી કષભદેવ-અનિતનાથ ચરિત્ર. ૩-૪-૦

વિભાગ ૨ જો. પર્વ ૩ થી ૬ શ્રી સંલવનાથજીથી મુનિસુવ્રત સ્વામી મુધીના ચરિત્રો. ૨-૪-૦

વિભાગ ૩ જો. પર્વ ૭-૮-૯ જૈન રામાયણ અને ૨૧-૨૨-૨૩ મા પ્રભુના ચરિત્રો. ૪-૦-૦

વિભાગ ૪ થો. પર્વ ૧૦ મું. શ્રી મહાવીરસ્વામી ચરિત્ર. ૨-૮-૦

ચારે વિભાગ સાથે મંગાવનાર પાસેથી રૂ. ૧૧ લેવામાં આવશે.

પરિશિષ્ટ પર્વ ભાષાંતર ત્રણ આના સબંધવાળું છે. તેમાં શ્રી જળસુચીનું

ચરિત્ર ૧૬ કથાઓ સાથે અને બીજા આચાર્યોનાં ચરિત્રો છે. ૧-૮-૦

શ્રી પ્રિયંકર નૃપ ચરિત્ર ભાષાંતર.

આ શ્રી ઉવસંગહરં સ્તોત્રના પ્રભાવ ઉપર આપેલું ચરિત્ર છે. તેની આ બીજી આવૃત્તિ છે. બહુ રસીક છે. વાંચવા માંડ્યા પછી પૂરું કર્યાશિવાય મૂકાય તેમ નથી. પ્રાંત ભાગમાં વધારે ગાથાના ઉવસંગહર આપેલા છે. કિંમત છ આના સળેલ છે. પોસ્ટેજ ૦-૧-૬

શ્રી પાક્ષિક સૂત્ર, શ્રમાયુ સૂત્રાદિ સંગ્રહ.

(સંસ્કૃત છાયા ને ગુજરાતી અર્થ સહિત.)

આ પ્રતાકારે બહાર પાડેલ બહુ ઉપયોગી પુસ્તક છે. ગુરૂણીજી લાલશ્રીજીને એમાં ત્રણ પ્રયાસ છે ને શ્રાવિકાસમુદાયની આર્થિક સહાય છે. સાધુ સાધ્વીને બહુજ ઉપયોગી છે. અર્થ દીકાને આધારે વિસ્તારથી આપવામાં આવેલ છે. ચાર પાક્ષિક ખામણા ને આહારના ૪૭ દોષ ત્રણ આપેલ છે. કિંમત રાખવામાં આવી નથી. સમુદાયના અગ્રણીના પત્રથી જરૂર પૂરતી ભેટ મોકલાય છે. પોસ્ટેજ ચાર આના લાગે છે તે મંગાવનારે શ્રાવકદ્વારા મોકલવું પડે છે. આ બાબત પત્ર ગુરૂણીજી શ્રી લાલશ્રીજી ઉપર સંબંધુપુરી બંદરમાં ઉપાશ્રયે. ભાવનગર. કરીને લખવા.

અમારું પુસ્તકપ્રસિદ્ધિ સાતું.

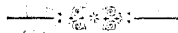
૧ છપાય છે.

- ૧ શ્રી અભ્યાસ કલ્પદ્રુમ. આવૃત્તિ ત્રીજી.
- ૨ શ્રી ઉપનિષિ લવપ્રગ્ન્યા કથા. ભાષાંતર-વિભાગ ૨ નો.
- ૩ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર. વિભાગ ૧ લો. આવૃત્તિ ત્રીજી.
- ૪ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૭-૮-૯ (આવૃત્તિ ત્રીજી.)
- ૫ શ્રી વર્ધમાન દેશના. પ્રાકૃત. સંસ્કૃત છાયા સાથે.
- ૬ શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય (જૈનધર્મપ્રકાશમાંથી)
- ૭ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય ચરિત્ર.
- ૮ શ્રી પ્રકરણ પુષ્પમાળા. વિભાગ ૨ નો. (નાના નાના પ્રકરણો-સાથે.)
- ૯ શ્રી ભોજ પ્રબંધ ભાષાંતર.
- ૧૦ ચારે દિશાના તીર્થોની તીર્થમાળા. (સાથે)

અભોધ સત્તરી પ્રકરણ. ભાષાંતર સહિત.

ગાથા ૧૨૫ અર્થ સહિત અને તેમાં આવેલા અનેક વિષયોની અનુક્રમણિકા સાથે સભા તરફથી, છપાવીને બીજી આવૃત્તિ તરીકે હાલમાં બહાર પાડવામાં આવી છે.

સાધુ સાધવીને તેમજ સંસ્થાઓ વિગેરેને ભેટ આપવા માટે નકલ ૫૦૦ આ સભાના પ્રમુખ કુવરજી આજીવંતજી તેમના સદગત પત્ની રૂપાળીના શ્રેયાર્થે રાખેલી છે. મંગાવનાર સંસ્થા વિગેરેએ પોસ્ટેજ એક આનો મોકલવો.

સભામાં હાજલ થયેલા નવા મેમ્બરો.

લાઠફ મેમ્બર.

૧ મોદી બબલચંદ કેશવલાલ પ્રેમચંદ.	અમદાવાદ
૨ શેઠ કેશવલાલ મગનલાલ ઠાકરશી.	અમદાવાદ
૩ શા. ચુનીલાલ કમળશી. હુગવદવાળા.	હાલ મુંબઈ
૪ શેઠ મોહનલાલ મોણેકચંદ ભાણુજી.	ભાવનગર

પહેલા વર્ગના મેમ્બર.

૧ શા મંગલદાસ છોટાલાલ.	ખંભાત
૨ શેઠ રતનચંદ મગનલાલ.	અમદાવાદ
૩ શા વીરચંદ રતનશી.	મોરલ